

บทที่ 3

ประวัติและองค์ประกอบการแสดงแลได้โหมศิลปะกรรมศาสตร์

ประวัติแลได้โหมศิลปะกรรม

งานแลได้โหมศิลปะกรรมเป็นงานที่จัดขึ้นจากแนวคิดของคณาจารย์ โครงการจัดตั้งคณะศิลปกรรมศาสตร์ ในคราวที่คณะได้มีการประชุมสัมมนาการทำแผนงานประจำปี ณ สกอมริสอร์ต อำเภอจะนะ จังหวัดสงขลา เมื่อปีการศึกษา 2540 โดยเป็นการประชุมนอกรอบตอนกลางคืน หลังจากเสร็จภารกิจแล้วในช่วง กลางวัน โดยมีอาจารย์จรรยา ศรีใส ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการ โครงการจัดตั้งคณะศิลปกรรมศาสตร์ ซึ่งเป็นปีแรกที่โปรแกรมวิชาดนตรี นาฏศิลป์ และศิลปะกรรม แยกออกจากคณะมนุษยศาสตร์และ สังคมศาสตร์ มาเป็นโครงการจัดตั้งในขณะนั้น อาจารย์หลายท่านได้ให้แนวคิดที่หลากหลายใน การเผยแพร่ผลงานของคณะวิชาในเชิงบูรณาการศาสตร์ทั้ง 3 สาขา เพื่อการประชาสัมพันธ์คณะใหม่ให้เป็นที่ รู้จักและสร้างความรักความสามัคคีในหมู่นักศึกษาทั้ง 3 ภาควิชา โดยอาจารย์ที่ร่วมประชุมใน ครั้งนั้นประกอบด้วย

ภาควิชาศิลปะ

1. อาจารย์จรูญ	ศรียะพันธ์
2. อาจารย์องอาจ	ศรียะพันธ์
3. อาจารย์ระวี	โอภิชากร
4. อาจารย์อ้อยทิพย์	พลศรี
5. อาจารย์ศุภฤกษ์	ทองประยูร
6. อาจารย์ทวี	บำรุงศักดิ์
7. อาจารย์อริยา	กัณท์ลักษณ์

ภาควิชาดนตรี

1. ผศ.สุริยงค์	อัยรักษ์
2. อาจารย์ประภาส	ขวัญประดับ
3. อาจารย์ชรินทร์	อินทะสุวรรณ
4. อาจารย์กัจจ	กาญจนถาวร
5. อาจารย์พิทักษ์	คชวงษ์
6. อาจารย์อุมาภรณ์	กล้าหาญ

ภาควิชานาฏศิลป์

1. อาจารย์ราตรี ศรีสุวรรณ
2. อาจารย์ธนา ศรีใส
3. อาจารย์อาภา ศรียะพันธ์
4. อาจารย์ปัทมาพร ชเลิศเพ็ชร

ผลจากการเสวนานอกรอบในครั้งนั้น จึงได้เกิดแนวคิดในการจัดกิจกรรมที่นำศาสตร์ทั้ง 3 สาย มาบูรณาการ โดยคณาจารย์ส่วนใหญ่เห็นว่าภาควิชาศิลปะมีความโดดเด่นในเรื่องบาคิก ฉะนั้นควรจัดกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับบาคิก เช่น การแสดงระบำบาคิก การอบรมทำผ้าบาคิก การประกวดผ้าบาคิก การประกวดหนูน้อยบาคิก รวมทั้งการเดินแฟชั่นโชว์ผ้าบาคิก และเพื่อให้เกิดแนวร่วมในการทำกิจกรรมจึงได้เชิญนางแบบและนายแบบกิตติมศักดิ์ ซึ่งเป็นบุคคลที่มีชื่อเสียงในจังหวัดสงขลาร่วมเดินแฟชั่นโชว์ ร่วมกับคณาจารย์และนักศึกษาจากคณะต่าง ๆ ส่วนด้านวิชาการ ได้จัดนิทรรศการและจัดบอร์ดให้ความรู้ โดยวางแนวคิดที่ให้มีจุดเน้นแต่ละปีที่ต่างกัน และหมุนเวียนสลับกันทั้ง 3 ศาสตร์ โดยกำหนดจัดในภาคเรียนที่ 2 และปลายเดือนมกราคม เพื่อเป็นประเพณีและเตือนความจำแก่นักศึกษาทั่วไป ส่วนการตั้งชื่อนั้นถือว่าสำคัญมากเพื่อให้เป็นเอกลักษณ์เฉพาะจึงได้ใช้ชื่อว่า “แลได้ โหมศิลป์กรรม” ซึ่งหมายถึง “คู่มือศิลปกรรมศาสตร์ทำอะไรกัน” เพื่อเป็นการเชิญชวนให้มาชมกิจกรรมของคณาจารย์และนักศึกษาชาวคณะศิลปกรรมศาสตร์ ซึ่งได้จัดมาแล้ว 8 ครั้ง ดังนี้คือ

- ครั้งที่ 1 งานแลได้ โหมศิลป์กรรม ครั้งที่ 1 (จุดเน้นเรื่องผ้าบาคิก)
- ครั้งที่ 2 งานแลได้ โหมศิลป์กรรม ครั้งที่ 2 (จุดเน้นดนตรี)
- ครั้งที่ 3 การแสดงประกอบ แสง – เสียง “สืบสานวิถีประชา ราชภัฏสงขลา 80 ปี”
- ครั้งที่ 4 “สานฝัน เส้นสี แลได้ ครั้งที่ 4”
- ครั้งที่ 5 “สานฝัน เส้นเสียง ลีลาหนังตะลุง”
- ครั้งที่ 6 “โหมศิลป์ชดทำ สิงขระาเพลินใจ”
- ครั้งที่ 7 “ศิลปกรรมสร้างโลก”
- ครั้งที่ 8 “เทิดไท้องค์ราชันย์ ครอบราชย์หกสิบปี”

ดังจะได้กล่าวถึงที่มา แนวคิด และองค์ประกอบของการจัดงานแต่ละครั้ง ดังนี้คือ

งานแลได้โหมศิลปะกรรม ครั้งที่ 1

การแสดงงานแลได้ฯ ซึ่งจัดเป็นครั้งแรก คณะผู้จัดทำยังมีได้ตั้งชื่อเฉพาะ คงใช้ชื่องานโครงการ และตามด้วยคำว่า ครั้งที่ 1

ชื่อการแสดง “งานแลได้โหมศิลปะกรรม ครั้งที่ 1”

วัน เวลา วันที่ 30 มกราคม – 1 กุมภาพันธ์ 2541

สถานที่แสดง ณ หอประชุมใหญ่ สถาบันราชภัฏสงขลา

แนวคิด

การแสดงงานแลได้โหมศิลปะกรรม ซึ่งจัดขึ้นเป็นครั้งแรก มีวัตถุประสงค์เพื่อแนะนำคณะศิลปกรรมศาสตร์ ซึ่งเป็นคณะที่จัดตั้งขึ้นใหม่ โดยในระยะแรกใช้ชื่อว่าโครงการจัดตั้งคณะศิลปกรรมศาสตร์ ซึ่งมีหน้าที่หลักในการให้การศึกษาศาสตร์ทางศิลปกรรม ประกอบด้วยสาขาทัศนศิลป์, นาฏศิลป์ และการแสดง, และดุริยางคศิลป์ รวมทั้งแสดงศักยภาพของคณาจารย์และศึกษาในการรังสรรค์ผลงานศิลปกรรมสู่สาธารณชน การแสดงครั้งที่ 1 เป็นการเน้นเรื่องผ้าโดยนำผ้าพื้นเมือง เช่น ผ้าบาติก ผ้าทอเกาะยอ มาทำเป็นกิจกรรม และจุดเด่น หรือไฮไลท์ (high - light) ของงานแลได้โหมศิลปะกรรม ครั้งที่ 1

รายการแสดง / กิจกรรม

กิจกรรมต่าง ๆ ประกอบด้วย

1. การแสดงผลงานศิลปกรรมของคณาจารย์และนักศึกษาประกอบด้วยผลงานทางทัศนศิลป์ นาฏศิลป์ และดุริยางคศิลป์
2. การออกร้านบาติก และสินค้าพื้นเมือง
3. การอบรมเทคนิคการทำผ้าบาติก
4. การประกวดมี 2 ประเภท
 - 4.1 ประกวดหนูน้อยบาติก
 - 4.2 ประกวดผลงานบาติก
5. การเดินแฟชั่นโชว์ ประกอบด้วย
 - 5.1 นายแบบ – นางแบบ จากสถาบันราชภัฏสงขลา
 - 5.2 นายแบบ – นางแบบกิตติมศักดิ์
6. การขับร้องเพลงประสานเสียงจากโปรแกรมวิชาดนตรี

7. การแสดงจากโปรแกรมวิชานาฏศิลป์และการละคร ประกอบด้วย

7.1 จินตลีลาบาคิก

7.2 ระบำเฟื่องฟ้า

7.3 ระบำบาคิก

ประธานพิธีเปิด

ดร.ทองอยู่ แก้วไทรชะ เลขานุการสภาสถาบันราชภัฏ

นักแสดง

นักแสดงประกอบด้วยนักศึกษาจาก 3 โปรแกรมวิชา ส่วนนายแบบและนางแบบ ทางคณะวิชา
ได้ขอความอนุเคราะห์จากบุคคลภายนอก ประกอบด้วย

รายชื่อ นายแบบ – นางแบบ สถาบันราชภัฏสงขลา

1. นางสาวอังคณา สวนเอียด
2. นางสาวศรวิภา รัตนพรหม
3. นางสาวนุชจี ตั้งสิริวรกุล
4. นางสาวนิโลบล ภูมิพันธ์
5. นางสาวสุจิตรา สัมมาประดิษฐ์
6. นางสาวสุรัสวดี เตชะเสน
7. นางสาวสุภาวดี คุณสิน
8. นางสาวสุจิตรา คงช่วย
9. นางสาวนุชเทรिका สุวรรณโชติ
10. นางสาวกิตติยา แก้วบุปผา
11. นางสาวพรทิพย์ ยุติธรรม
12. นางสาวรติกร บุญเพ็ง
13. นางสาวอารีรัตน์ รักแก้ว
14. นางสาวอังคณา เสนาวรรณ
15. นางสาวปิยะรัตน์ แก้วเพชร
16. นางสาวสุมิตรา ผุดผ่อง
17. นายพิเชษฐ์ จันทวี
18. นายเสกสรร ประจจิตร
19. นายโกสินทร์ บริรักษ์
20. นายจิระพงศ์ นิลทีเลิศ

21. นายนิกร	ไทมพรหม
22. นายนพดล	สุวรรณฤทธิ์
23. นายสมจิตร	พรรณราย
24. นายสมพร	หนูชู
25. นายวาทีน	สุจิตวิพันธ์
26. นายอรินทร์	สุวัฒน์รัตน์
27. นายวสุธร	สุวัฒน์รัตน์

รายชื่อนางแบบ – นายแบบกิตติมศักดิ์

1. คุณเพ็ญณี	ศรีสุวรรณ
2. คุณพรรณณี	วัฒนาษากร
3. คุณพัชรจิตร	ทรัพย์สินเสรี
4. คุณกัญติยา	สุวรรณ
5. คุณชลวรรณ	กุลถวายพร
6. คุณกาญจนา	กิตติกุลเสรีคำ
7. คุณลักดา	ศุภรัตพะยูน
8. คุณนงเยาว์	กัมปนาศาสตร์
9. คุณวิไล	กิตตินันทพงษ์
10. คุณประไพพร	บัวทอง
11. คุณชัชชญา	อิสเรนทร์
12. คุณจิตตรา	ผ่องสุวรรณ
13. คุณวิลาวรรณ	จันเสรีกร
14. คุณสุคนธ์	ยอดสกุล
15. คุณวัลลดา	จิตภิญโญยศ
16. คุณสมนีก	ชิตชัยอิสระ
17. คุณรัชณี	กัลยาคุณาวุฒิ
18. คุณมยุรี	ผานิตพจมาน
19. คุณอรอนงค์	สินธวาลัย
20. คุณโสภา	แก้วสนิท
21. คุณจินตนา	ว่องทิพากร
22. คุณประยูร	วงศ์ปรีชากร

23. คุณนิภา	ศรีสินรุ่งเรือง
24. คุณสังจาร์ภย์	ศรีอักษร
25. คุณนุชรรัตน์	ชีวเจริญกุล
26. คุณดารา	ทวิทรัพย์
27. คุณอนันต์	ณ สุรินทร์
28. คุณประณีต	จิตปัญญาช
29. คุณกมลเนตร	เหมจกร
30. คุณอติเทพ	วาศวิไล
31. คุณชูลีพร	สุขสว่าง
32. คุณมยุรี	ฤทธิรัตน์

ภาพที่ 3.1 : อ.รจนา ศรีไส ผู้อำนวยการ โครงการจัดตั้งคณะศิลปกรรมศาสตร์ กล่าวรายงาน
ที่มา : โครงการจัดตั้งคณะศิลปกรรมศาสตร์ ถ่ายวันที่ 30 มกราคม 2541

ภาพที่ 3.2 : ดร.ทองอยู่แก้ว ไทรสยะ เลขธิการสภาสถาบันราชภัฏ ประชานในพิธิ
ที่มา : โครงการจัดตั้งคณะศิลปกรรมศาสตร์ ถ่ายวันที่ 30 มกราคม 2541

ภาพที่ 3.3 : ดร.ทองอยู่แก้ว ไทรสยะ เลขธิการสภาสถาบันราชภัฏ ประชานชมนิทรรศการ
ที่มา : โครงการจัดตั้งคณะศิลปกรรมศาสตร์ ถ่ายวันที่ 30 มกราคม 2541

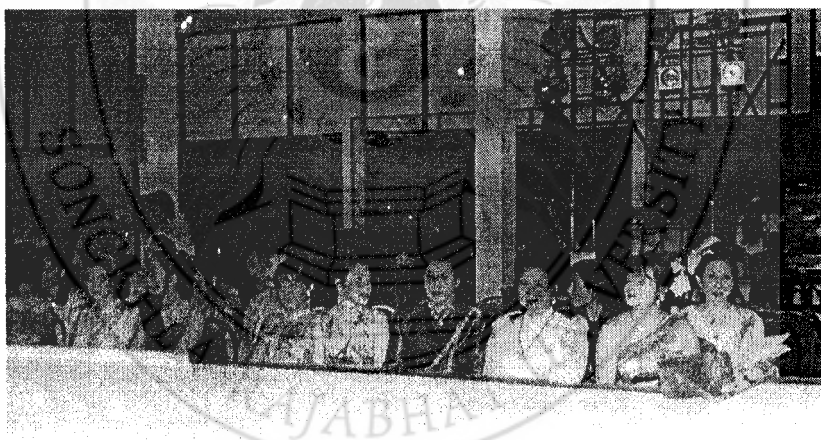
ภาพที่ 3.4 : ผู้บริหารและคณาจารย์วาดภาพวาดกติก
 ที่มา : โครงการจัดตั้งคณะศิลปกรรมศาสตร์ ถ่ายวันที่ 30 มกราคม 2541

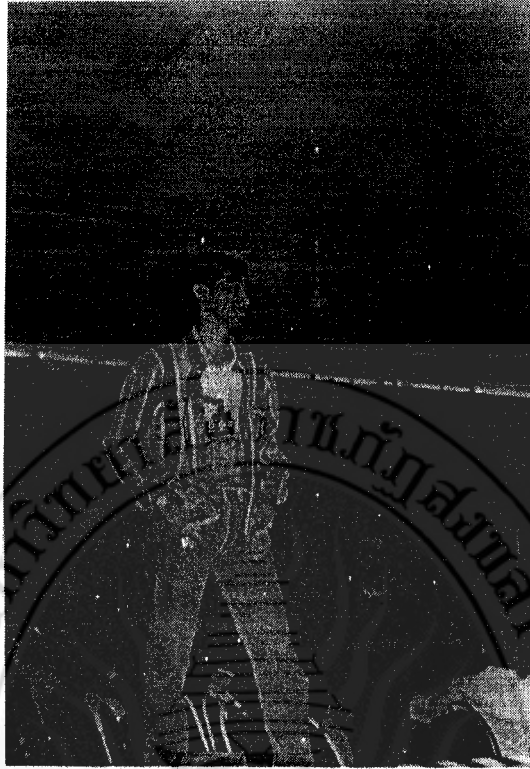
ภาพที่ 3.5 : อาจารย์ธัญญา ศรีไส ผู้อำนวยการ โครงการจัดตั้งคณะศิลปกรรมศาสตร์ มอบของ
 ที่ระลึกหนูน้อยบาติก
 ที่มา : โครงการจัดตั้งคณะศิลปกรรมศาสตร์ ถ่ายวันที่ 30 มกราคม 2541

ภาพที่ 3.6 : กิจกรรมวาดภาพ นักศึกษาวิชาเอกศิลปะวาดภาพ
ที่มา : โครงการจัดตั้งคณะศิลปกรรมศาสตร์ ถ่ายวันที่ 30 มกราคม 2541

ภาพที่ 3.7 : นางแบบกิตติมศักดิ์ เตรียมตัวขึ้นเวที
ที่มา : โครงการจัดตั้งคณะศิลปกรรมศาสตร์ ถ่ายวันที่ 30 มกราคม 2541

ภาพที่ 3.8 : นายแบบผ้าบาติก อาจารย์พิเชษฐ์ จันทวี นายแบบรับเชิญ
ที่มา : โครงการจัดตั้งคณะศิลปกรรมศาสตร์ ถ่ายวันที่ 30 มกราคม 2541

ฉาก

การจัดฉากและเวทีการแสดง พื้นหลังฉากเน้นความเรียบง่าย มีตัวอักษรบอกชื่องาน ครั้งที่วัน เวลาที่แสดง พื้นฉากสีขาว เพื่อเสริมให้นักแสดงมีความโดดเด่น มีการต่อเวทีมาด้านล่าง ทำเป็นรูปตัว T ให้นายแบบและนางแบบเดินบนแคตวอล์ก (catwalk) ตามธรรมเนียมของการเดินแบบ เพื่อให้ใกล้ชิดกับผู้ชม

แสง - เสียง

แสงและเสียงได้นำมาใช้ ประกอบในการเดินแบบ ส่วนการขับร้องเพลงประสานเสียงใช้การบรรเลงดนตรีของนักศึกษาวิชาดนตรี สำหรับการแสดงของนักศึกษาวิชาเอกนาฏศิลป์ใช้ดนตรีสดบรรเลงในชุดจินตลีลาบาติก และระบำบาติก

งานแล้ได้โหมศิลปะกรรม ครั้งที่ 2

การแสดงงานแล้ได้โหมศิลปะกรรม ครั้งที่ 2 ยังคงเหมือนกับครั้งแรก กล่าวคือ ยังมีได้ตั้งชื่อเฉพาะตามแนวคิดของงาน จึงคงใช้ชื่อโครงการและตามด้วยคำว่าครั้งที่ 2 เป็นชื่องาน

ชื่อการแสดง “งานแล้ได้โหมศิลปะกรรม ครั้งที่ 2”

วัน เวลา วันที่ 31 มกราคม 2542

สถานที่แสดง หอประชุม 1 สถาบันราชภัฏสงขลา

แนวคิด

การแสดงงานแล้ได้โหมศิลปะกรรมครั้งที่ 2 จากแนวคิดหลักซึ่งได้แก่ การแสดงศักยภาพของคณาจารย์และนักศึกษาทั้ง 3 สาขา หลังจากที่ได้จัดไปแล้วครั้งที่ 1 ซึ่งได้รับผลสำเร็จและเป็นที่ยอมรับทั้งภายในและภายนอกสถาบัน สำหรับครั้งที่ 2 ได้คิดรูปแบบการแสดงโดยให้ศาสตร์ทางสาขาครุศึกษาศิลปะเป็นจุดเน้น และเป็นไฮไลต์ของงานในครั้งนั้น รูปแบบของการแสดงจึงมีทั้งการบรรเลงดนตรีพื้นบ้านภาคใต้ ดนตรีไทย และดนตรีสากลผสมดนตรีไทย เพื่อแสดงศักยภาพของอาจารย์และนักศึกษา โดยนักศึกษานาฏศิลป์เป็นผู้นำในการแสดง นักศึกษาศิลปะกรรมเป็นผู้จัดสถานที่ ฉาก นอกจากนั้นได้เชิญอาจารย์ในคณะวิชาร่วมขับร้องเพลงไทยสากลร่วมสมัยอีกด้วย

รายการแสดง

สำหรับการแสดงประกอบด้วย

วงมโหรีบรรเลงเพลงโหมโรงปฐมดุสิตโดยนำ

นำเอาเพลงอัตราจังหวะสองชั้นมาขยายขึ้นเป็นเพลงโหมโรง ในอัตราจังหวะสองชั้นเป็นเพลงหน้าพาทย์อยู่ในชุดโหมโรงเย็น ประกอบกิริยาการจัดทัพตรวจพลของตัวละคร เรียกชื่อว่า “ปฐม” เพลงนี้มีผู้นำมาแต่งเป็นเพลงโหมโรง 2 ทางด้วยกันคือ ครูแดง (ปี) ทางหนึ่ง และอีกทางหนึ่ง หลวงประดิษฐไพเราะ (ศร ศิลปบรรเลง) แต่งขึ้นเมื่อ พ.ศ. 2451 และเป็นทางที่ได้รับความนิยมแพร่หลายมากกว่าทางครูแดง (ปี) ลักษณะของเพลงดำเนินลีลาเป็นทางกรอ ในครั้งแรกผู้แต่งมีวัตถุประสงค์จะให้บรรเลงด้วยวงอังกะลุง แต่นักดนตรีนิยมนำไปบรรเลงด้วยวงดนตรีประเภทอื่น ต่อมาคุณหญิงชื่น ศิลปบรรเลง ได้แต่งทำนองทางร้องและบทร้อง สำหรับใช้บรรเลงขับร้องอีกลักษณะหนึ่งด้วย

วงดนตรีพื้นบ้านภาคใต้ประกอบการเชิดหนังตะลุงคน

- เพลง โหมโรง
- เพลง เชิดออกรูปฤๅษี
- ออกรูปละ
- พระอิศวรออก
- เท่ง – หนูน้อยออก

ดนตรีไทย

- วงปี่พาทย์ไม้นวมบรรเลงชุดเครื่องหนังไทย ประกอบเพลงสำเนียงภาษาต่าง ๆ
- วงปี่พาทย์ไม้แข็งบรรเลงและขับร้องเพลงสิบสองภาษา

สำเนียงภาษา

สำเนียงภาษา เป็นลักษณะเพลงไทยที่คีตกวีไทยเป็นผู้ประพันธ์ทำนองขึ้น ใช้หลักการของเพลงไทยเป็นแนวทางในการประดิษฐ์ทำนองให้เป็นสำเนียงชาติต่าง ๆ โดยตั้งชื่อด้วยการนำชื่อชาตินั้น ๆ มานำหน้า

ตัวอย่างเพลงสำเนียงภาษาต่าง ๆ

- ไทย - สาธุการ กราวใน กล่อมนารี ขึ้นพลับพลา สีนวล สร้อยสน เป็นต้น
- มอญ - มอญอ้อยอิ่ง มอญดูดาว มอญรำดาบ มอญร้องไห้ มอญมอบเรือ เป็นต้น
- แขก - แขกขาว แขกต๋อยหม้อ แขกกลพบุรี แขกกุลิต เป็นต้น
- เขมร - เขมรทรงพระดำเนิน เขมรราชบุรี เขมรไทรโยค เขมรเหลืออง เขมรไล่ควาย เป็นต้น
- ขอม - ขอมใหญ่ ขอมเงิน ขอมทอง ขอมทรงเครื่อง เป็นต้น
- ลาว - ลาวดวงเดือน ลาวคำหอม ลาวเสียงเทียน ลาวต๋อนก ลาวดำเนินทราย เป็นต้น
- จีน - จีนจิมเล็ก จีนจิมใหญ่ จีนเก็บบุปผา จีนสูหยิน เป็นต้น
- ฝรั่ง - ฝรั่งรำเท้า ฝรั่งจรกา ฝรั่งควง เป็นต้น
- พม่า - พม่าเห่ พม่าชมเดือน พม่าห้าท่อน เป็นต้น

เพลงเหล่านี้ คีตกวีไทยเป็นผู้แต่งและสร้างทางแห่งสำเนียงขึ้น โดยการเลียนแบบสำเนียงภาษาที่ต้องการ การปรุงแต่งทำนองสำเนียงเหล่านี้ บางเพลงจะสอดแทรกทำนองไว้อย่างชัดเจน บางเพลงแทบจะฟังไม่ออก แต่มีสิ่งหนึ่งที่รู้จักกันในหมู่นักดนตรีว่า “ลูกภาษา” เป็นลักษณะลีลาทำนองของสำเนียงภาษาต่าง ๆ เช่น ลูกแขก ลูกเขมร ลูกมอญ ลูกลาว ลูกฝรั่ง เป็นต้น องค์ประกอบอื่นสำหรับการบรรเลงเพลงภาษาคือทำนองเพลงและสำเนียงชาตินั้น ๆ คือ เครื่องประกอบจังหวะ เพลงสำเนียงไทยโดยทั่วไปใช้หน้าทับกำกับเพลง คือ หน้าทับปรบไก่และหน้าทับสองไม้ หากเป็นเพลงภาษาการตกแต่งหน้าทับให้สามารถกำกับเพลงภาษาเหล่านั้นได้ มีหน้าทับมอญ ลาว แขก เขมร และบางเพลงจะใช้การตีเครื่องหนังเฉพาะเจาะจงไป เช่น จีน ฝรั่ง เป็นต้น

ดนตรีสากล วง Pop Orchestra ผสมวงดนตรีไทย

- บรรเลงเพลงวิหคเหิรลม
- นาฏลีลาประกอบเพลงนุชบาเสียงเทียน
- ขับร้องและบรรเลงเพลงดอกไม้สวรรค์ แจกันกระบอก
- ขับร้องและบรรเลงเพลงวาสนาคณจน
- การแสดงชุด Amazing ไกรลาส
- ขับร้องและบรรเลงเพลงสมิหารราตรี
- ขับร้องและบรรเลงเพลงเพ็ญรู้ในเมฆ
- ขับร้องและบรรเลงเพลงงามแจ่ม
- การแสดงแนวสร้างสรรค์ ชุด “บาติกศิลปกรรม”
- การบรรเลงเพลงค่างควากินกล้วย

1. เพลงวิหคเหิรลม

เป็นเพลงบรรเลงเปิดวง ใช้ระนาดเอกเป็นตัวนำในการบรรเลงโดย อาจารย์กี จันทสร เครื่องดนตรีอื่นบรรเลงสอดแทรกเพื่อให้เกิดสีสันทางดนตรี เพลงนี้มาจากทำนองเพลงไทยชื่อ ลาว เสียงคาย

2. เพลงนุชบาเสียงเทียน

เพลงนี้ครูหลวงประดิษฐไพเราะ (ศร ศิลปบรรเลง) ท่านประพันธ์ทำนองไว้แล้ว ชื่อเพลง ลาวเสียงเทียน ที่นิยมบรรเลงและเป็นที่ยอมรับกันคืออยู่ในอัตราจังหวะ 2 ชั้น ต่อมามีการประพันธ์คำร้องใหม่ให้เป็นเพลงเนื้อเต็ม ใช้ปี่โนรา ซึ่งบรรเลงโดยอาจารย์ควน ทวนยก เป็นเครื่องดนตรีเดี่ยวประกอบการขับร้อง โดยนักศึกษาวิชาเอกดนตรี

3. เพลงดอกไม้สวรรค์แจกันกระบोक

มาจากเพลงไทยคือ เพลงสร้อยสนตัด มีการแต่งประยุกต์ใหม่เพื่อให้มีสำนวนคนได้ ไม่ทราบชื่อผู้ประพันธ์เนื้อร้อง เพียงแต่ทราบว่าอายุมากแล้ว อยู่ที่จังหวัดสตูล การบรรเลงใช้ระนาดเอกคลอการขับร้อง โดย นักศึกษาวิชาเอกดนตรี

4. เพลงวาสนาคนจน

มาจากเพลงไทยคือ เพลงสีนวล ใช้ซอด้วง และปี่พาทย์กันเดียวตอนบรรเลงดนตรี ขับร้องโดย นักศึกษาวิชาเอกดนตรี

5. เพลงไกรลาศสำเร็จ

เป็นเพลงระบำในอัตราจังหวะ 2 ชั้น ออกชั้นเดียว อาจารย์มนตรี ตราโมทประพันธ์ทำนอง และเนื้อร้องเพื่อประกอบการแสดงละครเรื่องพระสุธน – มโนห์รา ของกรมศิลปากร ภาควิชาดนตรี ได้เรียบเรียงดนตรีใหม่ให้มีลีลาเป็นดนตรีสมัยนิยม ขับร้องโดย อาจารย์อุมาภรณ์ กล้าหาญ นักศึกษาวิชาเอกนาฏศิลป์แสดงนาฏลีลาประกอบเพลง

6. เพลงสมิหาราตรี

เพลงนี้เป็นเพลงของจังหวัดสงขลาโดยเฉพาะ เข้าใจว่าทำนองเอามาจากเพลงไทย ขับร้องโดยอาจารย์ราตรี ศรีสุพรรณ

7. เพลงเพ็ญรุ่งโรจน์

มาจากเพลงไทยชื่อ แยกกล่อมเจ้า 2 ชั้น ผู้ประพันธ์เนื้อเพลง เป็นคนเดียวกับที่ประพันธ์ เพลงดอกไม้สวรรค์แจกันกระบोक ลักษณะการบรรเลงดนตรีก็เป็นเช่นเดียวกัน

8. เพลงงามเกล้า้ม

มาจากเพลงไทยชื่อ เขมร โพธิ์สัตว์ 2 ขับร้องโดย ผศ.ระวี โอภิชากร

9. เพลงลีลาบาคิก

เป็นเพลงบรรเลง ภาควิชาดนตรีประพันธ์ขึ้นเพื่อใช้ประกอบการแสดงชุดบาคิกศิลปกรรมของนักศึกษาวิชาเอกนาฏศิลป์ อาจารย์ปัทมาพร ชเลิศเพ็ชร เป็นผู้ประพันธ์ทำรา

10. เพลงค้ำคาวกีนกกล้วย

เป็นเพลงเก่า ไม่ทราบผู้ประพันธ์ นำมาเรียบเรียงดนตรีใหม่ เพื่องานแลได้ฯ ครั้งนี้
โดยเฉพาะ

ประธานพิธีเปิด

ดร.อรุณ ชรรมนโน นายกสภาประจำสถาบันราชภัฏสงขลา

นักแสดง

นักแสดงแลได้ใหม่ศิลปกรรมครั้งที่ 2 ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาและคณาจารย์โปรแกรมวิชา
ดนตรี ในการแสดงชุด Amazing ไกรลาส ใช้นักศึกษาวิชาเอกนาฏศิลป์ รวมทั้งการแสดง
ประกอบการเชิดหนังตะลุงคน สำหรับนักร้องเพลงไทยสากลได้รับเกียรติจากอาจารย์ระวี
โอภิชากร (โปรแกรมวิชาศิลปะ) ร้องเพลง “งามแจ่ม” อาจารย์ราตรี ศรีสุวรรณ (โปรแกรมวิชา
นาฏศิลป์และการละคร) ร้องเพลง “สมิหารราตรี” และทางโปรแกรมวิชาดนตรีได้เชิญอาจารย์
ผู้เชี่ยวชาญทางด้านดนตรีไทยจากวิทยาลัยนาฏศิลป์นครศรีธรรมราช ร่วมบรรเลงซึ่งประกอบด้วย

1. อาจารย์ชยพร ไชยสิทธิ์
2. อาจารย์บงกช เขียนเจริญ
3. อาจารย์จตุลิม พรหมนิน
4. อาจารย์กฤษดา นุ่มเจริญ
5. อาจารย์ศิวพงศ์ กิ่งสกุล
6. อาจารย์ยุทธนา ชิตท้วม
7. อาจารย์บุญสืบ เรืองนนท์
8. อาจารย์อดุลย์ สิงห์เหม
9. อาจารย์สุพิชชา ผดุงสิทธิ์
10. อาจารย์จักรกฤษ เสี่ยงกลิ่น

ภาพที่ 3.9 : การจัดเวทีดนตรีสากล

ที่มา : โครงการจัดตั้งคณะศิลปกรรมศาสตร์ ถ่ายวันที่ 31 มกราคม 2541

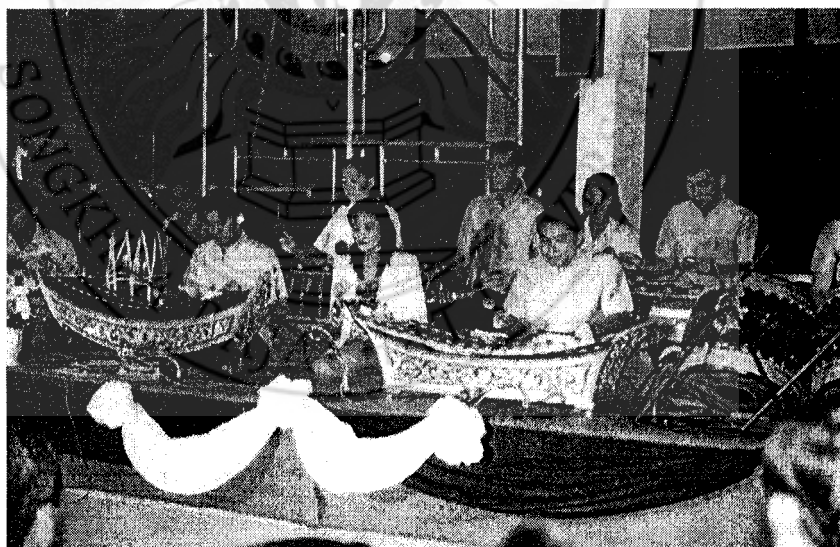

ภาพที่ 3.10 : พิธีกรชุดพื้นเมืองภาคใต้

ที่มา : โครงการจัดตั้งคณะศิลปกรรมศาสตร์ ถ่ายวันที่ 31 มกราคม 2542

ภาพที่ 3.11 : ดร.อรัญ ชรรณโน ประธานในพิธีชมการแสดง
 ที่มา : โครงการจัดตั้งคณะศิลปกรรมศาสตร์ ถ่ายวันที่ 31 มกราคม 2542

ภาพที่ 3.12 : อาจารย์โปรแกรมวิชาดนตรีไทยและอาจารย์จากวิทยาลัยนาฏศิลป์นครศรีธรรมราชร่วมบรรเลง
 ที่มา : โครงการจัดตั้งคณะศิลปกรรมศาสตร์ ถ่ายวันที่ 31 มกราคม 2542

ภาพที่ 3.13 : นักแสดงพื้นบ้านภาคใต้และสตูดิโอเชิดรูปหนังตะลุง
ที่มา : โครงการจัดตั้งคณะศิลปกรรมศาสตร์ ถ่ายวันที่ 31 มกราคม 2542

ภาพที่ 3.14 : การแสดงหนังตะลุงคน
ที่มา : โครงการจัดตั้งคณะศิลปกรรมศาสตร์ ถ่ายวันที่ 31 มกราคม 2542

ภาพที่ 3.15 : การแสดงชุด Amazing ไกลตาของนักศึกษาโปรแกรมวิชานาฏศิลป์และการละคร
ที่มา : โครงการจัดตั้งคณะศิลปกรรมศาสตร์ ถ่ายวันที่ 31 มกราคม 2542

ฉาก

เนื่องจากการบรรเลงดนตรีสด การจัดฉากจึงเน้นสีที่นวล สว่างตา และได้เสริมเวที
ด้านล่างทางขวามือผู้ชมสำหรับบรรเลงดนตรีไทย

แสง - เสียง

เป็นการแสดงสด จึงใช้เครื่องเสียงลำดับด้านหลังผู้ชม เพื่อความสะดวกในการแสดง

งานแลได้โหมศิลปกรรม ครั้งที่ 3

การแสดงงานแลได้โหมศิลปกรรม ครั้งที่ 3 คณะกรรมการได้มอบหมายให้โปรแกรมวิชา
นาฏศิลป์ฯ ดำเนินการ โดยจุดเน้นสำหรับครั้งที่ 3 เป็นการแสดงของศาสตร์ทางด้านนาฏศิลป์
โปรแกรมวิชาจึงได้เสนอรูปแบบการแสดงประกอบแสง - เสียง โดยเฉพาะ
ปี 2543 เป็นปีที่สถาบันราชภัฏสงขลาครบรอบ 80 ปี จึงร่วมเฉลิมฉลองเนื่องในโอกาสสำคัญนี้ และ
นำมาเป็นชื่อของงาน

ชื่อการแสดง การแสดงประกอบแสง - เสียง “สืบสานวิถีประชา ราชภัฏสงขลา 80 ปี”

วัน เวลา วันที่ 10 - 11 กุมภาพันธ์ 2543

สถานที่แสดง ณ บริเวณเกาะลอยกลางน้ำ สถาบันราชภัฏสงขลา

แนวคิด

การแสดงงานแกล์โต้โหมศิลป์กรรม ครั้งที่ 3 แนวคิดหลักเพื่อแสดงศักยภาพคณาจารย์และนักศึกษา การแสดงครั้งที่ 3 นี้ เป็นภาระหน้าที่ของโปรแกรมวิชานาฏศิลป์และการละคร ในการนำเสนอและรับผิดชอบการแสดงโดยโปรแกรมฯ ได้ถือเอาวาระที่สำคัญคือ วันที่ 10 กุมภาพันธ์ พุทธศักราช 2543 คือวันเวลาแห่งการย่างก้าวของการเฉลิมฉลองสถาบันราชภัฏสงขลาครบรอบ 80 ปี โครงการจัดตั้งคณะศิลปกรรมศาสตร์ จึงได้จัดการแสดงเพื่อย้อนอดีตอันยิ่งใหญ่ของการก่อเกิดตำนานโนรา สู่การสืบทอดและเผยแพร่จนเป็นที่ยอมรับโดยทั่วไป โนราเริ่มเข้าสู่โรงเรียนสตรีฝึกหัดครูสงขลา โดยขุนอุปถัมภ์นรากร (โนราพุ่ม เทวา) ได้รับเชิญให้มาถ่ายทอดการรำโนราแก่อาจารย์และนักศึกษา จากโรงเรียนสตรีฝึกหัดครูวิทยาลัยครูสงขลา จนกระทั่งได้รับพระมหากรุณาธิคุณจากพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวพระราชทานนามใหม่เป็นสถาบันราชภัฏสงขลา ศิลปะการแสดงโนรายังคงมีการสืบทอดโดยนักศึกษารุ่นต่อๆ มา จนกระทั่งสถาบันราชภัฏสงขลาได้รับพระราชทานทุนทรัพย์ จึงได้จัดตั้งโครงการสืบสานวัฒนธรรมทักษิณ กองทุนสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถเพื่อการแสดงโนรา และช่วงท้ายของการแสดง ผู้บริหารคณาจารย์และนักศึกษาพร้อมขบวนแห่ได้อัญเชิญตราพระราชลัญจกร ซึ่งเป็นตราประจำพระองค์ของพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช พระราชทานให้เป็นตราสถาบันราชภัฏเมื่อวันที่ 14 กุมภาพันธ์ พุทธศักราช 2535 นับเป็นพระมหากรุณาธิคุณล้นเกล้าล้นกระหม่อม

รายการแสดง

รายการที่ 1 การบรรเลงเพลงไทย โดยวงดนตรีต่าง ๆ

การบรรเลงวงดนตรี *RISKA BAND*

- ลาวดวงเดือน
- บังใบ
- ดาวราชภัฏสงขลา
- รักน้องสิราณี (ทำนอง แยกกล่อมเจ้า)
- ปารีฉัตร
- ลาวคำเนินทราย
- แยกเชิญเจ้า

การบรรเลงวงดนตรี *PSU Saxophone Quartet*

- กราวตะลุง
- มโนราห์บูชาลัย

- ตะนาวมอญ ออกกราวนอก
- พญาลำพอง ออกสอง ไม้และหงส์ทอง
- พม่าเขว
- บุษงารำไป

การบรรเลงวงเครื่องสายไทยประยุกต์

- ระบำสุโขทัย
- ลาวเจ้าชู
- ลาวราชบุรี (ลาวดวงดอกไม้) ออกซุ่ม
- เขมรโพธิสัตว์ ออกเพลงลูกบทเขมร
- ค้างคาวกินกล้วย

รายการที่ 2 การแสดงประกอบแสง – เสียง “สืบสานวิถีประชา ราชภัฏสงขลา 80 ปี”

องค์ที่ 1 กล่าวถึงนครปัญจา มีเจ้าพระยาสายฟ้าพาดเป็นผู้ครองนคร และมเหสีนามแม่ศรีมาลา ทั้งสองพระองค์มีธิดาผู้เลอโฉมนามว่า นางนวลทองสำลี ซึ่งมีความหลงใหลในการร่ายรำเป็นอย่างนัก

องค์ที่ 2 ขณะที่นางนวลทองสำลีบรรทมหลับ นางสุบินเห็นเทพยดามาร่ำรำด้วยท่าทางงดงาม 12 ท่า (ซึ่งถือเป็นท่าแม่บทโนรา) เมื่อนางตื่นขึ้นได้เล่าความในสุบินให้นางกำนัลฟังแล้วสั่งให้เสนาจัดทำเครื่องดนตรีและบรรเลงเพลงตามสุบิน นางทดลองรำได้สวยงาม เป็นที่ชื่นชมของเหล่านางใน

องค์ที่ 3 จากความต้องการให้มีการสืบทอดโนรา เทพดาจึงคลใจให้นางนวลทองสำลี อยากรู้อยากเห็นเมื่อบัว เมื่อนางเสวยเมื่อบัวแล้วจึงเกิดตั้งครรภ์ ความทราบถึงเจ้าพระยาสายฟ้าพาดว่าพระธิดาตั้งครรภ์ ก็ทรงพระพิโรธมาก จึงเนรเทศโดยจับนางนวลทองสำลีพร้อมพี่เลี้ยงทั้ง 4 ลอยแพ

องค์ที่ 4 ขณะที่แพของนางนวลทองสำลีกำลังลอยอยู่กลางทะเล ก็เกิดพายุพัดกระหน่ำจนแพแตก นางนวลทองสำลีและนางสนมทั้ง 4 ได้ขึ้นที่เกาะกะซัง เมื่อหมดสิ้นหนทางนางจึงตั้งจิตอธิษฐานขอให้เทพดาคุ้มครอง สิ้นคำอธิษฐานก็ปรากฏศาลาพร้อมบริวารรับใช้ แล้วเทพดาก็ได้เนรมิตก้อนหินที่อยู่ใกล้ศาลาให้กลายเป็นพรานบุญ

องค์ที่ 5 นางนวลทองสำลีประสูติพระโอรสนามว่า กุมารน้อย หรือสิงห์ เมื่อพระชนมายุ ได้ 9 ชันษา กุมารน้อยสามารถเรียนการร่ำรำโนรา 12 ท่าจากแม่ได้งดงามยิ่งนัก

องค์ที่ 6 ความสวยงามของโนราได้แผ่ขยาย และเป็นที่ยินยอมจากเกาะกะซังสู่บ้านพะโคะ และทำคุระอันเป็นที่ซึ่งวิถีประชาได้ซึมซับศิลปะการแสดงโนราไว้ในสายเลือด ณ ที่

แห่งนี้นางนวลทองสำลีได้ถ่ายทอดการร่ายรำโนราให้แก่ชาวบ้านจนเป็นที่รักใคร่ของทุกคน และพากันเรียกขานด้วยความเคารพว่า “เจ้าแม่อยู่หัว”

องค์ที่ 7 ความสวยงามของการร่ายรำโนราเลื่องลือไปจนความทราบถึงเจ้าพระยาสาขฟ้าพาด จึงรับสั่งให้โนรากูมรน้อยไปแสดงในตำหนัก เมื่อพระองค์ทราบว่ากูมรน้อยเป็นโอรสของนางนวลทองสำลี จึงรับสั่งให้เสนาไปเชิญกลับวัง แต่นางยังไม่หายน้อยใจ จึงไม่ยอมกลับสร้างความโกรธให้เจ้าพระยาสาขฟ้าพาดเป็นอย่างมาก จึงรับสั่งให้เสนาไปเชิญอีกครั้ง แต่นางยังไม่กลับให้จับมัดกลับมา ด้วยความกลัวอาญาของบิดานางนวลทองสำลีได้หนีการจับกุมของเหล่าเสนา เมื่อเสนาจับตัวนางได้ก็พาลงเรือกลับเมือง ในขณะที่เดินทาง ได้มีจระเข้ลอยขึ้นมาขวางเรือ เหล่าเสนาจึงได้ช่วยกันแทงจระเข้จนตายและพานางเข้าเมือง ทั้งสองเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นได้กลายเป็นตำนานการร่ายรำโนราชุดคล้องหงส์ (หมายถึงการจับนางนวลทองสำลี) และชุดแทงเข้ ที่ใช้รำในพิธีโรงครูมาจนถึงปัจจุบัน

องค์ที่ 8 วัน เวลา ผ่านไป โนราได้แผ่อิทธิพลครอบคลุมเขตพื้นที่ลุ่มทะเลสาบสงขลา จนกลายเป็นวิถีของประชาชนแถบนี้ แล้วยังมีบทบาทครอบคลุมถึงฝั่งหัวเขาแดง ซึ่งมีสุลต่านสุไรมานเป็นใหญ่

องค์ที่ 9 การร่ายรำโนราได้สืบสาน ถ่ายทอดสู่รุ่นลูกรุ่นหลานหลายชั่วอายุคน จนเข้ามาถึงฝั่งเมืองสงขลา โนราได้ได้แพร่ขยายสู่โรงเรียนสตรีฝึกหัดครูสงขลา จากนั้นได้เข้าสู่วิทยาลัยครูสงขลา จนกระทั่งได้รับพระราชทานนามใหม่เป็นสถาบันราชภัฏสงขลา การสืบทอดโนรายังมีต่อกันมาจากรุ่นหนึ่งสู่รุ่นหนึ่ง ไม่ขาดสาย สถาบันราชภัฏสงขลาได้อนุรักษ์และสืบทอดโนราแพร่ขยายสู่พื้นบ้าน จนกระทั่งสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ พระราชทานทุนทรัพย์ให้สถาบันราชภัฏสงขลาชำระหน้าที่สืบสานและเผยแพร่โนราให้คงอยู่ตลอดไป สถาบันราชภัฏสงขลาได้นำทุนพระราชทานจัดตั้งเป็น “โครงการสืบสานวัฒนธรรมทักษิณ กองทุนสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ เพื่อการแสดงโนรา”

องค์ที่ 10 นับแต่วันเริ่มต้นเมื่อปี พ.ศ. 2462 วิทยาลัยครูสงขลาได้ทำหน้าที่สอนคนให้เป็นครูสู่การสอนวิชาการที่หลากหลาย จนกระทั่งได้รับพระราชทานนามจากพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช เป็นสถาบันราชภัฏสงขลาเมื่อวันที่ 14 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2535 พร้อมพระราชลัญจกรประจำพระองค์ ให้เป็นตราประจำสถาบัน จากวันเริ่มต้นจนถึงบัดนี้สถาบันราชภัฏสงขลาได้ทำหน้าที่ประสาทวิชาและอบรมจริยามาเป็นเวลาครบ 80 ปีแล้ว ในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชมหาราช เจริญพระชนมพรรษา 72 พรรษา ชาวสถาบันราชภัฏสงขลาขอถวายปณิธานว่า 80 ปี แห่งสถาบันราชภัฏสงขลา จักเป็นฐานแห่งการพัฒนาที่องถิ่นให้ยั่งยืนสถิตสถาพรสืบไป

ประธานพิธีเปิด

ดร.อรัญ ธรรมโน นายกสภาประจำสถาบันราชภัฏสงขลา

นักแสดง

นักแสดงประกอบนักแสดงกิตติมศักดิ์ นักแสดงรับเชิญ และนักศึกษาจากโครงการจัดตั้งคณะศิลปกรรมศาสตร์ ดังนี้

1. นักแสดงกิตติมศักดิ์

สุด่านสุไรมาน	แสดงโดย	นายบัญญัติ	จันทน์เสนะ
		ผู้ว่าราชการจังหวัดสงขลา	
เจ้าแม่อยู่หัว	แสดงโดย	นางวรรณ	จันทน์เสนะ
		นายกเหล่ากาชาดจังหวัดสงขลา	
เจ้าพระยาสายฟ้าฟาด	แสดงโดย	นายอุทิศ	ชูช่วย
		นายกเทศมนตรีเทศบาลนครสงขลา	

2. นักแสดงรับเชิญ

แม่ศรีมาลา	แสดงโดย	อาจารย์เฉลิมศรี	อรรถนกุล
------------	---------	-----------------	----------

3. นักแสดงตัวเอก

นางนวลทองสำลี	แสดงโดย	นางสาวพรธิดา	พรหมณะ
		นางสาวพัชรินทร์	เย็นสุวรรณ
เทพสิงขร	แสดงโดย	นายจตุพล	ขวัญแสง
รำแดงเข้	แสดงโดย	อาจารย์ธรรมนิตย์	นิคมรัตน์
กุมารน้อย	แสดงโดย	เด็กชายเกรียงไกร	เช่ว่อง

4. นักแสดงสมทบ

นักแสดงสมทบ	แสดงโดย	นักศึกษาโครงการจัดตั้ง
		คณะศิลปกรรมศาสตร์
		สถาบันราชภัฏสงขลา

ฉาก

การแสดงในบริเวณเกาะลอย เน้นสถานที่แสดงโดยใช้ฉากธรรมชาติ และมีการตกแต่งบ้างเล็กน้อย โดยเฉพาะฉากนางนวลทองสำลีถูกลอยแพ ได้ทำแพและลอยกลางน้ำจริง ๆ และนักแสดงตกน้ำจริง ๆ เมื่อแพแตก และฉากกระช้ำลอยกลางน้ำก็ได้จำลองกระช้ำ ทำให้การแสดงสมจริงสมจัง

ส่วนขบวนแห่เจ้าแม่อยู่หัวและขบวนแห่สุดด้านสุโรมานจากสะพานเข้าสู่เกาะลอยพร้อมกองเกียรติยศ สำหรับผู้ชมที่นั่นนั่งชมฝั่งตรงข้ามกับเกาะลอย และบริเวณรอบ ๆ เกาะ

แสง - เสียง

การแสดงชุดสืบสานวิถีประชา ราชภัฏสงขลา 80 ปี เป็นการแสดงที่มีการอัดเสียงคำบรรยายประกอบการแสดง โดยได้ติดต่อให้คุณอำรุง โกศัยกานนท์ ซึ่งเป็นบุคคลที่มีความชำนาญในการให้เสียงบรรยายประกอบการแสดง แสง เสียง ระดับประเทศ จึงทำให้เสียงมีความชัดเจนและทำให้การแสดงน่าสนใจยิ่งขึ้น

ส่วนแสงได้ใช้ไฟ follow spot ติดตามตัวนักแสดง โดยส่องไปจากฝั่งตรงข้ามกับการแสดง

ภาพที่ 3.16 : พิธีกรคู่ขวัญ ผศ.อ้อยทิพย์ พลศรี อาจารย์นิพัฒน์ กาญจนะหุด
ที่มา : โครงการจัดตั้งคณะศิลปกรรมศาสตร์ ถ่ายวันที่ 10 กุมภาพันธ์ 2543

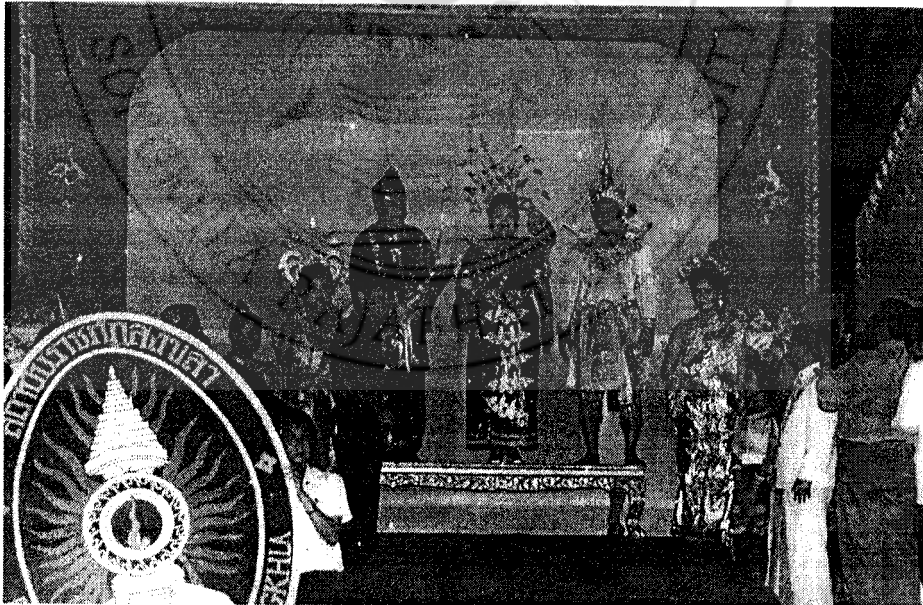
ภาพที่ 3.17 : ดร.อรัญ ชรรมนโน นายกสภาประจำสถาบันและภรรยา ถ่ายภาพร่วมกัน
 ที่มา : โครงการจัดตั้งคณะศิลปกรรมศาสตร์ ถ่ายวันที่ 10 กุมภาพันธ์ 2543

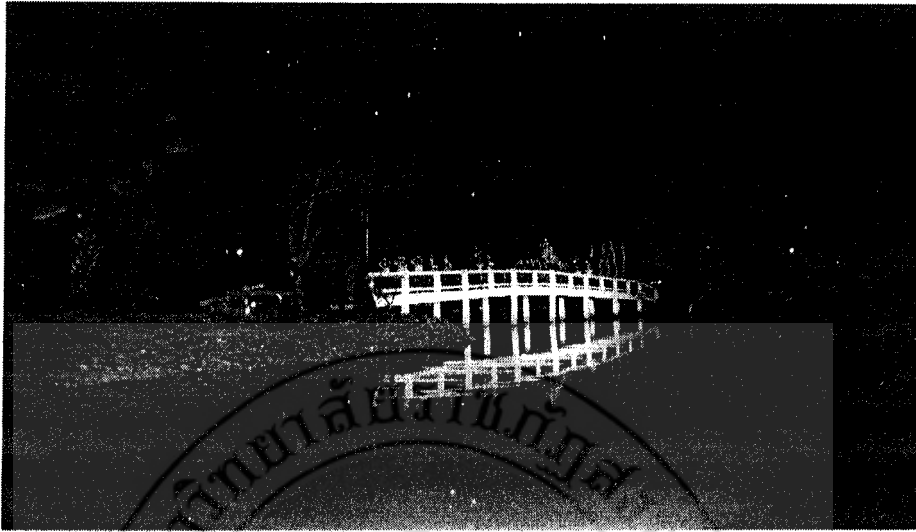
ภาพที่ 3.18 : แกรับเชิญท่านกงสุลอินโดนีเซีย ประจำจังหวัดสงขลา ชมการแสดง
 ที่มา : โครงการจัดตั้งคณะศิลปกรรมศาสตร์ ถ่ายวันที่ 10 กุมภาพันธ์ 2543

ภาพที่ 3.19 : นักศึกษาถ่ายภาพกับนักแสดงรับเชิญ นายบัญญัติ จันทน์เสนาะ
นางวรรณา จันทน์เสนาะ นายอุทิศ ชูช่วย
ที่มา : โครงการจัดตั้งคณะศิลปกรรมศาสตร์ ถ่ายวันที่ 10 กุมภาพันธ์ 2543

ภาพที่ 3.20 : นักศึกษาเชิญตราสถาบันราชภัฏ
ที่มา : โครงการจัดตั้งคณะศิลปกรรมศาสตร์ ถ่ายวันที่ 10 กุมภาพันธ์ 2543

ภาพที่ 3.21 : เกาะลอย สถานที่แสดงงานแลได้ฯ ครั้งที่ 3
 ที่มา : โครงการจัดตั้งคณะศิลปกรรมศาสตร์ ถ่ายวันที่ 10 กุมภาพันธ์ 2543

ภาพที่ 3.22 : คณาจารย์ถ่ายภาพร่วมกับนักแสดงรับเชิญ นายบัญญัติ จันทน์เสนะ อดีตผู้ว่าราชการจังหวัดสงขลา
 และนางวรรณ จันทน์เสนะ นายกล้ากาชาด นายอุทิศ ชูช่วย นายกเทศมนตรีเทศบาลนครสงขลา
 ที่มา : โครงการจัดตั้งคณะศิลปกรรมศาสตร์ ถ่ายวันที่ 10 กุมภาพันธ์ 2543

งานแลได้โหมศิลปะกรรมครั้งที่ 4

การแสดงงานแลได้โหมศิลปะกรรม ครั้งที่ 4 เป็นการจัดงานที่นำศาสตร์ทั้ง 3 สาขา มาบูรณาการ และนำเสนอรูปแบบที่หลากหลาย หลังจากที่ได้นำเสนอศาสตร์เฉพาะทางของแต่ละสาขามาแล้ว ตั้งแต่ครั้งที่ 1 ถึงครั้งที่ 3 จึงมีรายละเอียดดังนี้ คือ

ชื่อการแสดง सानฝัน เส้น สี แลได้ ครั้งที่ 4

วัน เวลา วันที่ 14 – 15 มกราคม 2544

สถานที่แสดง เวทีกลางแจ้งหน้าอาคารเรียน 3 สถาบันราชภัฏสงขลา

แนวคิด

การแสดงซานฝัน เส้น สี แลได้ ครั้งที่ 4 ได้วางแนวคิดมีการแสดงประกอบด้วย 4 ฉาก

ฉากที่ 1 โลกเป็นสิ่งสมบูรณ์ ประกอบด้วย ดอกอาทิตย์ ดอกไม้บาน ผีเสื้อแสนสวย
กำเนิดมนุษย์ชาย – หญิง มนุษย์สร้างโลก

ฉากที่ 2 ศิลปะสร้างโลก ประกอบด้วย นกน้อยโผบิน พุ่มรวงทอง ฤดูเก็บเกี่ยวข้าว ควายนวดข้าว ชาย – หญิงอาบน้ำในคลอง

ฉากที่ 3 ประติมากรรมศิลปะระดับคลาสสิก ประกอบด้วย การเล่นแสง –เงา หนึ่งใหญ่ ประติมากรรมโขน

ฉากที่ 4 ศิลปะพัฒนาการดำรงชีวิตมนุษยชาติ ประกอบด้วย การเดินแฟชั่นศิลปะภาพพิมพ์

ฉากที่ 5 จิตรกรรมเป็นศิลปะระดับโรแมนติก ประกอบด้วย การประสานสัมพันธ์ของสี การเดินรำลีลาใหม่

รายการแสดง

การแสดงงานแลได้โหมศิลปะกรรม ครั้งที่ 4 เริ่มต้นโดยการบรรเลงดนตรีหน้าบริเวณงานของนักศึกษาโปรแกรมวิชาดนตรี ตั้งแต่เวลา 18.30 – 19.30 น. เพื่อเป็นการประชาสัมพันธ์งาน และดึงดูดความสนใจของผู้ชม หรือผู้ที่ผ่านไปมาให้เข้ามาชมการแสดง

การแสดงมี 5 ฉาก แต่ละฉากมีโครงเรื่อง แนวเรื่อง เนื้อหาดังต่อไปนี้

ฉากที่ 1 โลกเป็นสิ่งสมบูรณ์

1. ภาพโลกสวยงาม (ภาพนิ่ง)
2. ฉาก เมฆ พระอาทิตย์ รุ่ง

3. ระเบิดร่ม (ดอกไม้บาน)
4. ผีเสื้อแสนสวย
5. กำเนิดมนุษย์ชาย – หญิง
6. มนุษย์สร้างโลก จินตนาการจากความกลัวภาพปีศาจเป็นหน้ากากปีศาจ

เนื้อหา

โลกเป็นสิ่งสมบูรณ์ ให้คุณค่าความงามด้าน เสียง รูปลักษณะ และลีลา จึงหวนก่อให้เกิดความซาบซึ้งใจ สร้างจินตนาการแสดงความรู้สึกให้ตรงกับความคิด เสียงแสดงความรู้สึกได้ตรงกับความคิด เราเรียกว่า เสียงดนตรี

เสียงดนตรีเป็นสื่อในการแสดงความรู้สึกทำให้มนุษย์รู้สึกสดชื่น มองโลกจินตนาการได้แจ่มแจ้งและถูกต้อง

รูปลักษณะที่สวยงามรอคอยให้คนทั้งหลายเข้าไปรับรู้

ภาษาภาพลักษณะของธรรมชาติ มนุษย์เป็นผู้คิดสรรค์สิ่งที่ยั่งยืนและใช้จินตนาการปรับเปลี่ยนโดยธรรมชาติด้านสุนทรียะของมนุษย์เป็นผลงานศิลปะ ผลงานศิลปะเป็นพลังสร้างสรรค์ของมนุษย์เพื่อแสดงออกทางอารมณ์ รู้สึกเป็นจินตนาการในรูปความคิด

- เสียงเพลง ดนตรี
- ภาษาพูด เขียน วรรณกรรม
- การวาดภาพ ระบายสี จิตรกรรม
- การปั้นแกะสลัก ประติมากรรม
- ที่อยู่อาศัย สถาปัตยกรรม
- สิ่งพิมพ์ ภาพพิมพ์
- ระบาย รำ ฟ้อน นาฏยดุริยางค์

ศิลปะพัฒนามนุษย์ให้พัฒนาเกี่ยวกับ

- ที่ว่าง
- สัดส่วน
- ความประสาน
- จังหวะ
- คุณภาพ
- การเน้น

ลีลาพลีวไหว

ตามหลักการจัดกลุ่มและการปรับเปลี่ยนให้เกิดสุนทรียะ มิติ เส้น สี สัน เส้นเสียง

ฉากที่ 2 รุ่งอรุณฟ้าใหม่ ท้องฟ้าแจ่มใส

ศิลปะสร้างโลก

1. นกน้อยโฉบบิน
2. ทู้งรวงทอง
3. ฤดูเก็บเกี่ยวชาวบ้านร้อง
4. เพลงเกี่ยวข้าว สนฟางข้าว
5. ระบายอาบน้ำในคลอง
6. ระบายควายนวดข้าว

เนื้อหา

อะไรคือ กฎแห่งศิลปะที่ทำให้บางอย่างน่าดูน่าชม

- ลักษณะเด่นที่เกินจริงดึงดูดใจ
- การแยกนัยแฝงเป็นศูนย์รวมความสนใจ
- การแก้ปัญหาด้านการสัมผัส
- การเป็นจุดเด่น ทำให้ชวนติดตาม
- นัยที่กำกวมอุปมาแฝงยกระดับศิลปะเป็นคลาสสิก
- ลักษณะสมมาตรมีเสน่ห์ดึงดูดใจ อารมณ์แห่งความรัก

สนุกสนาน ความสุข อาลัยอาวรณ์ เป็นสื่อพัฒนาจิตใจ ร่างกาย ให้เป็นมนุษย์ศรีวิไล

ฉากที่ 3 ประติมากรรมศิลปะระดับคลาสสิก

1. การละเล่นแสง – เงา (ไฟฉาย)
2. หนังใหญ่
3. ประติมากรรมโขน

เนื้อหา

ศิลปะคลาสสิก ในสภาพบ้านเมืองปกติสุข พระมหากษัตริย์ไทยจะดำเนินการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมเป็นไปอย่างสม่ำเสมอ ศิลปะรุ่งเรืองมีการสร้างวัดวาอารามประติมากรรม พระพุทธรูป มีการนำแผ่นหนังฉลุเป็นตัวละครขนาดใหญ่ ใช้ผู้เชิดจับไม้ที่ทาบตัวหนัง เชิดเหนือศีรษะ เรียกว่า หนังใหญ่ มีการใช้ทำเดินประกอบการแสดง ลักษณะทำเดินและเรื่องราวการแสดง

เป็นเรื่องรามเกียรติ์ การละเล่นมีจุดมุ่งหมายเพื่อความบันเทิง ทะนุบำรุงศิลปะ ต้อนรับอาเซียน
เป็นศิลปะประจำชาติไทย

ฉากที่ 4 ศิลปะพัฒนาการดำรงชีวิตมนุษยชาติ

- แฝงชั้นศิลปะภาพพิมพ์ 10 ชุด

เนื้อหา

การประยุกต์ศิลปะเพื่อชีวิต เป็นการพัฒนาโลกศตวรรษที่ 19-20 เพื่อความสอดคล้อง
กับความต้องการของสังคมใหญ่เรียกว่า ยุคปฏิรูปอุตสาหกรรม ศิลปะตื่นตัวเพราะอุตสาหกรรม
ต้องการพัฒนาผลผลิตให้มีคุณภาพด้านจรรยาบรรณ การสร้างสีสันลวดลายให้น่าสนใจ มีการแข่งขัน
กันอย่างรวดเร็ว ศิลปะสมัยใหม่จึงต้องพัฒนารูปแบบรุนแรง ห้าวหาญ เร้าอารมณ์ รู้สึกแปลกใหม่
น่ารัก ชวนติดตาม

ฉากที่ 5 จิตรกรรมเป็นศิลปะระดับโรแมนติก

- การประสานสัมพันธ์ของสี
- เต็มร่า ลีลาใหม่

เนื้อหา

การปรับเปลี่ยนจุดสุดยอดชั้นโรแมนติก จะโน้มน้าวให้จิตใจของผู้อื่นคล้อยตาม
กระทั่งเป็นแง่มุมสำคัญของการมอง มีคำกล่าวว่า “แท้จริง ๆ ใคร ๆ ต่างพากันคิดว่าภาพเขียนดูไม่
เหมือนกับธรรมชาติ” แต่ศิลปินกล่าวว่า “ไม่เป็นไรสักวันหนึ่งธรรมชาติจะปรับเปลี่ยนให้เหมือน
ภาพเขียน”

การจัดตั้งโครงการจัดระเบียบใหม่ให้กับภาพ เช่น จัดความแข็งกระด้างให้อ่อนโยน
ละมุนละไมกระตุ้นให้รูปลักษณะมีเส้นสีมิติสีสันโดดเด่นเป็นหัวใจของการสร้างสรรค์การจัด
ระเบียบใหม่ด้วยการสานฝันของศิลปิน ศาสตร์ศิลปะจึงงามกว่าสิ่งใด ๆ ไพบเราะกว่าสิ่งใด ๆ จึงฝาก
ให้ผู้มีเกียรติทุกท่านรับศิลปะไว้เป็นสรณะช่วยกันสร้างโลกให้ก้าวหน้าต่อไป

ประธานพิธีเปิด

ดร.อรัญ ชรรมน โนน นายกสภาประจำสถาบันราชภัฏสงขลา

นักแสดง

นักแสดงงาน สานฝัน เส้น สี แลได้ ครั้งที่ 4 ประกอบด้วยนักแสดงทั้ง 3 สาขาวิชา โดยแบ่ง
หน้าที่รับผิดชอบซ่อมชุดการแสดงต่าง ๆ ตามศักยภาพ และมีอาจารย์ควบคุมการแสดงแต่ละชุด

อย่างใกล้ชิดโดยการแสดงมีทั้งแสดงแยกตามสาขาวิชา บางชุดนำนักศึกษาทั้ง 3 สาขาร่วมแสดงด้วยกัน ซึ่งทำให้นักศึกษาและอาจารย์มีความรักความผูกพัน และนำไปสู่การร่วมกันทำงานในโอกาสต่อ ๆ ไปด้วย

ฉาก

การแสดง สานฝัน เส้น สี แล ได้ ครั้งที่ 4 แสดง ณ เวทีกลางแจ้ง หน้าอาคารเรียน 3 การจัดทำโดยใช้จอผ้าขาวซึ่งด้านหลังของเวทีเพื่อให้สามารถเล่นแบล็คไลท์ได้ สามารถเชิดหนังใหญ่ รวมทั้งการเล่นแสงเงา ไฟฉาย สำหรับอุปกรณ์ประกอบการแสดงมีความหลากหลายมาก เพราะการแสดงแต่ละฉากจะมีความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะ

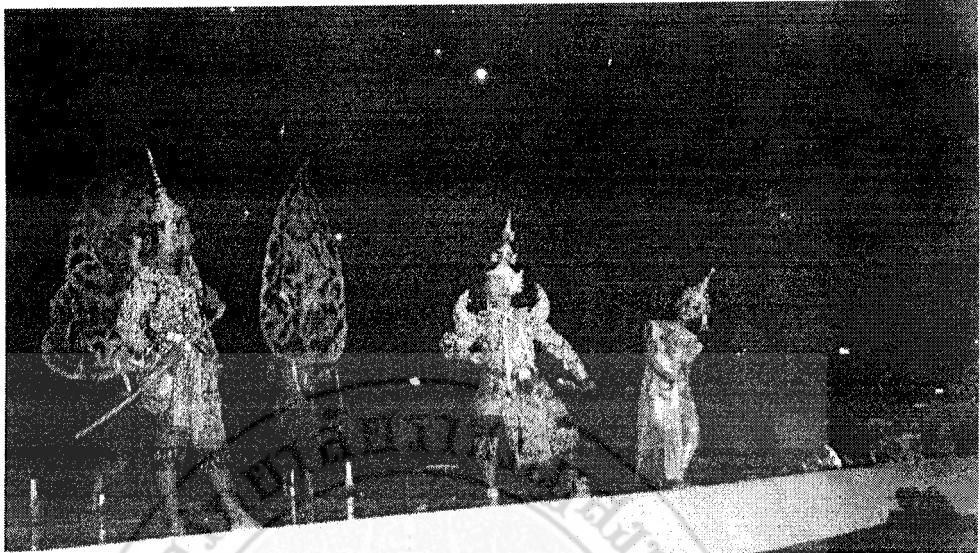
ฉากที่ 1 โลกเป็นสิ่งสมบูรณ์ มีภาพโลกสวยงาม
อุปกรณ์ประกอบฉาก เมฆ พระอาทิตย์ รุ่งกินน้ำ ดอกไม้บาน โดยใช้ร่มเป็นสัญลักษณ์แทน

ฉากที่ 2 รุ่งอรุณฟ้าใหม่ ท้องฟ้าแจ่มใส ศิลปะสร้างโลก
การจำลองให้เป็นฉากท้องนา มีกองฟาง การเกี่ยวข้าว ควายนวดข้าว รวมทั้งหนุ่มสาวอาบน้ำในคลอง

ฉากที่ 3 ประติมากรรมศิลปะระดับคลาสสิก
การใช้ไฟฉายประกอบการเล่นเงา มีการเชิดหนังใหญ่ ประติมากรรมเป็นตัวละครในเรื่องรามเกียรติ์ประกอบด้วย พระราม พระลักษมณ์ ทศกัณฐ์ และนางสีดา

ฉากที่ 4 ศิลปะพัฒนาการดำรงชีวิตมนุษยชาติ
การใช้อุปกรณ์ผ้าประกอบการเดินแฟชั่นโชว์ ภาพพิมพ์ 10 ชุด

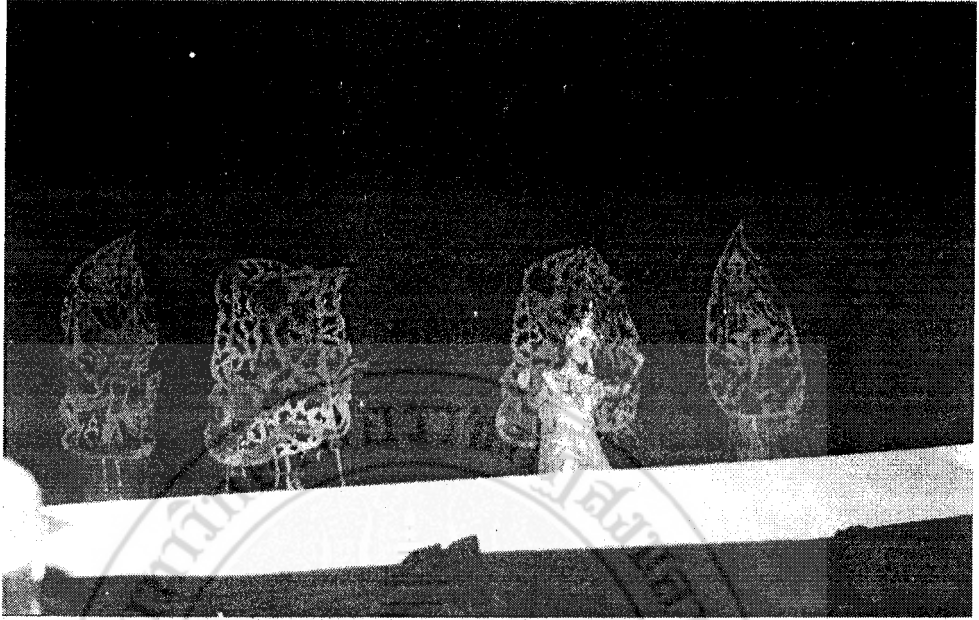
ฉากที่ 5 จิตรกรรมเป็นศิลปะระดับคลาสสิก
การสัมพันธ์ของสี เต็นรำลีลาใหม่ อุปกรณ์หลอดสี 4 หลอด เป็นต้น

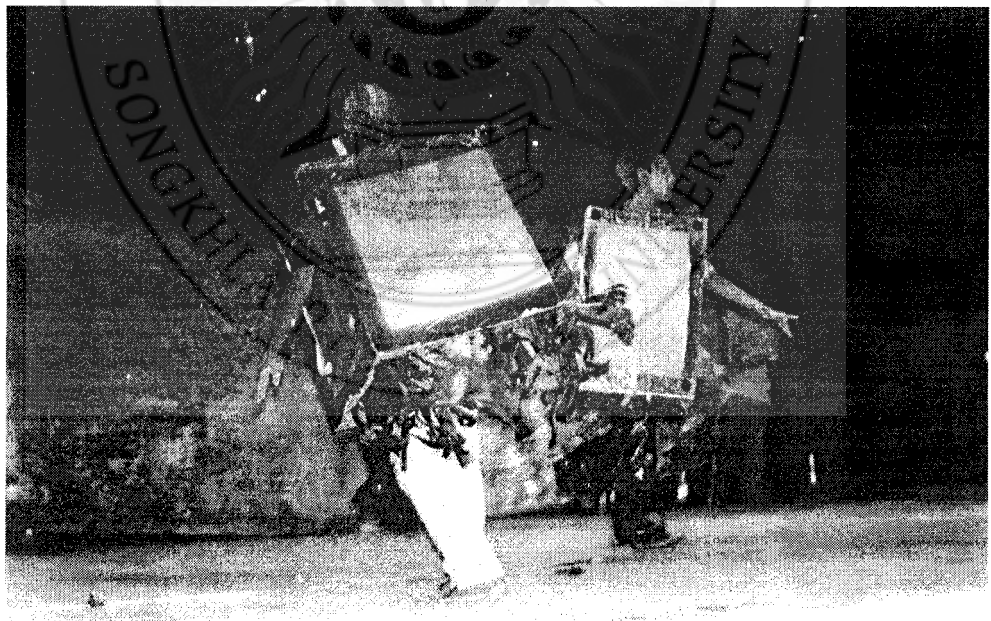
ภาพที่ 3.23 : การแสดงฉากที่ 3 ประติมากรรมศิลปะระดับคลาสสิก
 ที่มา : โครงการจัดตั้งคณะศิลปกรรมศาสตร์ ถ่ายวันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2544

ภาพที่ 3.24 : การแสดงชุดดั่งสี ของนักศึกษาสาขาศิลปะ
 ที่มา : โครงการจัดตั้งคณะศิลปกรรมศาสตร์ ถ่ายวันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2544

ภาพที่ 3.25 : การเซ็ครูปหนังใหญ่ประกอบการแสดงโขนบทนางสีดา
ที่มา : โครงการจัดตั้งคณะศิลปกรรมศาสตร์ ถ่ายวันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2544

ภาพที่ 3.26 : การแสดงชุดประยุกต์เศษวัสดุเป็นเครื่องกาย
ที่มา : โครงการจัดตั้งคณะศิลปกรรมศาสตร์ ถ่ายวันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2544

ภาพที่ 3.27 : การประสานสัมพันธ์ของสี
ที่มา : โครงการจัดตั้งคณะศิลปกรรมศาสตร์ ถ่ายวันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2544

แสง - เสียง

การใช้เสียงมีทั้งการบรรเลงดนตรีสด และมีชาวดั้ ประกอบการแสดง

งานแลได้โหมศิลปะกรรม ครั้งที่ 5

งานแลได้โหมศิลปะกรรม ครั้งที่ 5 การจัดการแสดงครั้งนี้เพื่อแสดงศักยภาพของโปรแกรมวิชาดนตรี ซึ่งนับเป็นครั้งที่ 2 ที่เน้นศาสตร์ทางด้านดนตรีเป็นหลัก หลังจากที่ได้ประสบผลสำเร็จมาแล้วในการจัดงานแลได้โหมศิลปะกรรม ครั้งที่ 2 ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ชื่อการแสดง “สถานฝัน เส้นเสียง ลีลาหนังตะลุง”

วัน เวลา วันที่ 13 – 14 มกราคม 2545

สถานที่ ณ หอประชุม 1 สถาบันราชภัฏสงขลา

แนวคิด

การแสดงสถานฝัน เส้นเสียง ลีลาหนังตะลุง โดยนำทำนองเพลงที่ใช้ประกอบการแสดงหนังตะลุงมาเรียบเรียงเสียงประสานให้มีหลายสไตล์ โดยนักเรียบเรียงเสียงประสานระดับแนวหน้าของเมืองไทย เพื่อบรรเลงวงบิกแบนด์ วงสตริงควินเตต วงแซกโซโฟนควอเตต และเดี่ยวกีตาร์คลาสสิก การเรียบเรียงดนตรีหนังตะลุงครั้งนี้สะท้อนความเป็นไปได้ของคนตรีพื้นบ้านให้มีบทบาทในระดับสากล โดยธรรมชาติดนตรีเป็นเครื่องของเสียงต้องสัมผัสด้วยการฟัง ความรู้สึกของผู้ฟังต่อเสียงที่ได้ยิน ไม่เหมือนกันขึ้นอยู่กับประสบการณ์ของแต่ละบุคคล และการแสดงดนตรีครั้งนี้มุ่งหวังสร้างประสบการณ์ไว้ในการฟังดนตรีหนังตะลุงให้เกิดขึ้น (ชรินทร์ อินทสุวรรณ์, 2545)

รายการแสดง

การแสดงสถานฝัน เส้นเสียง ลีลาหนังตะลุง ประกอบด้วยวงดนตรีประเภทต่าง ๆ และเพลงที่นำมาบรรเลงประกอบแต่ละวง ดังนี้

ดนตรีพื้นบ้าน

- เพลงแขกต่อยมื้อ กรีนเข้าสู่การแสดง
- เพลงพัดชา บรรเลงเพื่อโหมโรงและบูชาครู

วงบิกแบนด์

- เพลงเชิดฤทัย บรรเลงสำหรับหนังตะลุงเชิดรูปฤทัย เพื่อปิดเสนียดรังควาญ

- เพลงขวณย่าเหล บรรเลงสำหรับการออกรูปโค เพื่อบูชา เทวดา
- เพลงเพื่อไหว้สิ่งศักดิ์สิทธิ์ บิดามารดา ครูอาจารย์ และ บุคคลทั้งหลายที่นายหนังนับถือ ประกอบการเชิดรูปปราช หน้าที่

วงดนตรีไทยผสมวงป๊อแบนด์

- บรรเลงร่วมกันประกอบการออกรูปบอกเรื่อง
- บรรเลงร่วมกันประกอบการตั้งเมืองในเพลงแขกต๋อยหม้อ
- บรรเลงร่วมกันประกอบการออกรูปนางเดินดง

ดนตรีคีตาสถิก

- เดี่ยวกีตาร์คีตาสถิก

วงดนตรีแซมเมอร์มิวสิก

- เป็นการบรรเลงด้วยไวโอลิน 5 คัน ซึ่งเรียกว่า วงไวโอลินควินเต็ต แซกโซโฟน 4 คัน เรียกว่า วงแซ็กโซโฟนควอเต็ต

วงดนตรีไทยแบบแผน วงกีตาร์ วงป๊อแบนด์

- บรรเลงเพลงสมห็อง ประกอบการแสดงของนักศึกษา โปรแกรมวิชานาฏศิลป์และการละคร

วงดนตรีพื้นบ้าน

- บรรเลงเพลงประกอบการเชิดรูปของตัวตลก

วงป๊อแบนด์

- บรรเลงประกอบการเดินของยักษ์ ตอนทำขววงป๊อแบนด์ และวงพื้นบ้านบรรเลงร่วมกัน และจบท้ายด้วยการแสดง หนังสติ๊กคณะพร้อมน้อยตะลุงสากล

การเรียบเรียงเสียงประสาน

โปรแกรมวิชาดนตรีได้ติดต่อประสานงานกับศิลปินที่มีความรู้ ความสามารถด้านการเรียบเรียงเสียงประสาน จำนวน 3 ท่าน คือ

1. อาจารย์สำราญ ทองตัน เรียบเรียงเสียงประสานเพลงสมห็อง เพลงนางเดินดง

2. อาจารย์กิตติ ศรีเปารยะ เรียบเรียงเสียงประสานเพลงฤๅษี เพลงโค
3. อาจารย์วิจิตร จิตรรังสรรค์ เรียบเรียงเสียงประสานเพลงบอกเรื่อง เพลงบรรยายเรื่อง เพลงบรรยายเจ้าเมือง

รายชื่อนักดนตรี

รายชื่อนักดนตรีงานแล้ได้โหมศิลปะกรรม ครั้งที่ 5 ประกอบด้วยวงดนตรี ดังนี้

วงปิกแบนด์

ผู้ควบคุมการฝึกซ้อม คือ

1. อาจารย์วีระศักดิ์ อักษรถึง
2. อาจารย์ชามูเอล นุ่นทอง

ประกอบด้วยนักดนตรี ดังนี้

Trumpet:

1. นายเอกศักดิ์ ลิ้มกังวาพมงคล
2. นายยุทธพงศ์ อนันถาวร
3. นายวิโรจน์ ประทุมเทศ
4. นายวัชรเกียรติ ทรัพย์สินทวีกุล

Trombone:

1. นางสาวกมลพร สุวรรณโณ
2. นางสาวปรีษากร สุขวิเศษ
3. นางสาวอารยา โภชนา
4. นายปฐมพงศ์ ไชยภักดี

Alto Saxophone:

1. นายกิตติศักดิ์ ประชุมพง
2. นายศิรณ วัชรพันธุ์

Tenor Saxophone:

1. นายเจษฎา ผลบุญ
2. นายธีระพงษ์ ฉิมแสง

Baritone Saxophone:

1. นายกิตติศักดิ์ อักษรถึง

Electric Guitar:

1. นายชินพันธ์ กัณฑ์วงศ์

Electric Bass:

1. นายนฤทธิ เกียรติแก้ว

Keyboard:

1. นายสัญญา เผ่าพิชพันธุ์

Drum & Percussion:

1. นายอิมรอน คารา
2. นายมาธูร หมวดขวัญ

วง SAXOPHONE QUARTET

ผู้ควบคุมการฝึกซ้อม คือ

1. อาจารย์กำจร กาญจนถาวร

ประกอบด้วยนักดนตรี ดังนี้

Soprano Saxophone:

1. นายกำจร กาญจนถาวร

Alto Saxophone:

1. นายกิตติศักดิ์ ประชุมพล

Tenor Saxophone:

1. นายเจษฎา ผลบุญ

Baritone Saxophone:

1. นายศิริณ วัชรพันธุ์

วง STRING QUINTET

ผู้ควบคุมการฝึกซ้อม คือ

1. อาจารย์ประภาส ขวัญประดับ

ประกอบด้วยนักดนตรี ดังนี้

Violin:

1. นายสุทธิรักษ์ เอียดปุ่น
2. นายสุกชัย หนูกล้า

Viola:

1. นายอดิพล อนุภู

Cello:

1. นายสุขภวิทย์ นิลเกษม

Doublebass:

1. นายจารึก เพชรรัตน์

SOLO CLASSICAL GUITAR

ผู้ควบคุมการฝึกซ้อม คือ

1. อาจารย์ชรินทร์ อินทะสุวรรณ

ประกอบด้วยนักดนตรี ดังนี้

1. นายวีระสานต์ อักษรถึง
2. นายจิว พลศักดิ์

วงดนตรีไทย

ผู้ควบคุมการฝึกซ้อม คือ

1. อาจารย์บรรเทิง สิทธิแพทย์
2. อาจารย์อุมาภรณ์ กล้าหาญ
3. อาจารย์ณัฐหทัย พงศ์พิทักษ์

ประกอบด้วยนักดนตรี ดังนี้

ระนาดเอก

1. นายนันทวิทย์ นิมจงจิตร

ระนาดทุ้ม

2. นายจักรพันธ์ สามสี

ฆ้องวงใหญ่

1. นางสาวสิริวิภา หนูคล้าย

ซอด้วง

1. นายสิงหา เนตรอำพันธ์

ซออู้

1. นายธีรวัตร สุวรรณ โณ
2. นางสาวกรทิพย์ แซ่ลิ่ม

จะเข้

1. นายจาร์วัตร เรื่องเพ็ง

ขลุ่ยเพียงออ

1. นายสำราญ หมิ่นสระชุม
2. นางสาววิยะดา มากจู้ย

กลองแขก

1. นายสรายุทธ เพ็ชรขาว
2. นายสุเมธ เมืองไพศาล

ขับร้องและบรรเลงถึง

1. นางสาวประนัสดา ไหวพริบ

ประธานพิธีเปิด

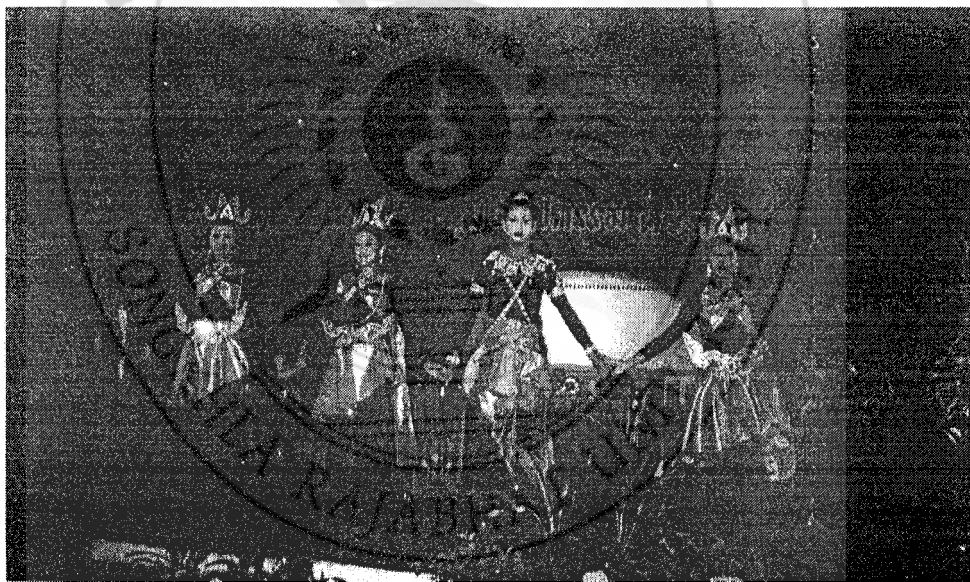
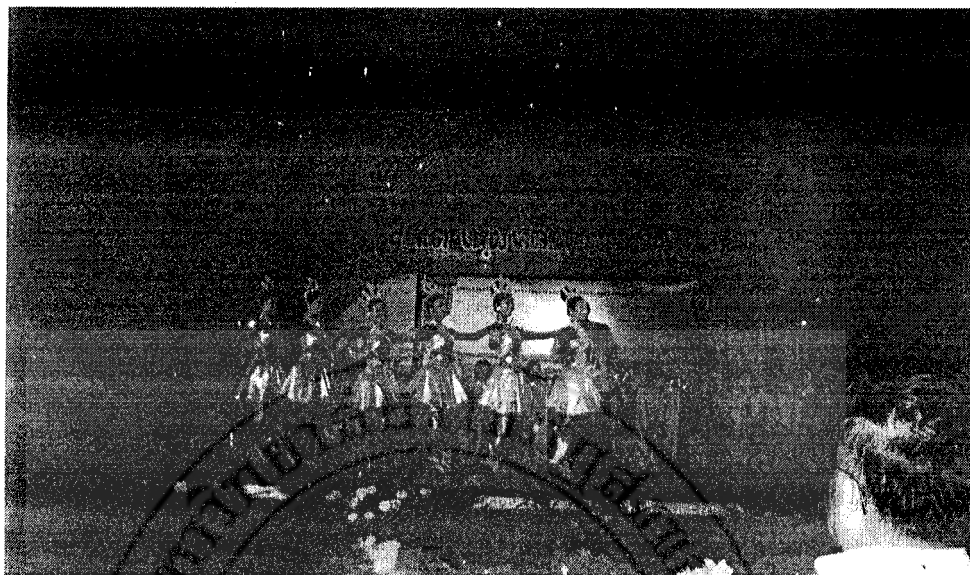
ดร.อรัญ ธรรมโน นายกสภาประจำสถาบันราชภัฏสงขลา

ฉาก

การจัดสถานที่ได้แบ่งเวทีออกเป็นส่วน ๆ เพื่อสะดวกในการบรรเลงแต่ละวง แต่ละประเภท และเว้นเวทีไว้บ้างเล็กน้อยเพื่อใช้ประกอบการแสดงชุดสมห่อง ซึ่งจุดเน้นในครั้งนี้ต้องการให้ผู้ชม ตื่นเต้นกับเรื่องดนตรีมากกว่าการเคลื่อนไหวบนเวที

แสง - เสียง

ในการบรรเลงดนตรีสด เครื่องเสียงจัดว่ามีความสำคัญมาก โดยได้จัดตั้งเครื่องเสียงไว้หน้าเวที ด้านหลังของผู้ชม เพื่อความสะดวกในการปฏิบัติงาน และเพื่อให้สามารถแก้ปัญหาในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้

ภาพที่ 3.28 : การแสดงชุดสมห่องของสาขาวิชานาฏศิลป์ครั้งที่ 5 สานฝัน เส้นเสียง ดิลาหนิงตะลุง
 ที่มา : โครงการจัดตั้งคณะศิลปกรรมศาสตร์ ถ่ายวันที่ 13 กุมภาพันธ์ 2545

งานแลได้โหมศิลป์กรรม ครั้งที่ 6

งานแลได้โหมศิลป์กรรม ครั้งที่ 6 เป็นการแสดงศักยภาพของ โปแกรมวิชานาฏศิลป์และการละคร ซึ่งเรียนมาบรรจบเป็นครั้งที่ 2 สำหรับการแสดงครั้งนี้ได้เริ่มต้นเปิดศักราชใหม่ โดยให้นักศึกษาเป็นคนดำเนินการเอง จากแนวคิดที่ว่ากิจกรรมต่าง ๆ ในระดับอุดมศึกษา ควรให้นักศึกษาได้แสดงความสามารถให้ปรากฏ ครูอาจารย์เป็นผู้สนับสนุน ซึ่งต่างกับงานแลได้ทั้ง 5 ครั้งที่ผ่านมา อาจารย์เป็นผู้คิดวางรูปแบบของงาน ออกแบบงานและควบคุมการฝึกซ้อมด้วยตนเองตามที่ได้รับมอบหมายจากโปแกรมวิชา คณะวิชา การดำเนินการในครั้งนี้เริ่มจากประธาน โปแกรมวิชานาฏศิลป์และการละคร อาจารย์ราตรี ศรีสุวรรณ ได้กระตุ้นให้นักศึกษาวิชาเอกดำเนินการ โดยมอบหมายให้ประธานนักศึกษาประชุมนักศึกษาทั้งโปแกรมวางแผนการทำงานจนกระทั่งคิดรูปแบบของงานและนำเสนอคณาจารย์ โปแกรมวิชาเพื่อพิจารณาเสริมแต่ง หลังจากนั้นได้ให้นักศึกษาทั้งคณะรับทราบรูปแบบการทำงาน และคัดเลือกตัวแทนเพื่อนำเสนอคณะกรรมการบริหาร คณะวิชาและพิจารณาร่วมกัน เมื่อในที่ประชุมพิจารณาร่วมกันแล้วจึงให้นักศึกษาดำเนินการ โดยมีอาจารย์เป็นที่ปรึกษาและสนับสนุน จนกระทั่งการแสดงผลแบบพร้อมที่จะนำเสนอ จัดเป็นนิมิตรหมายอันดี เพราะงานแลได้ครั้งต่อ ๆ มารูปแบบการแสดงจะมาจากความคิดสร้างสรรค์ของนักศึกษา โดยนักศึกษาทั้งคณะร่วมคิด ร่วมทำ จนกระทั่งออกมาเป็นงานที่เป็นความภาคภูมิใจของนักศึกษาในรุ่นนั้น ๆ ยากที่จะลืมเลือน

ชื่อการแสดง “แลได้ ครั้งที่ 6 โหมศิลป์ซัดทำ สิงชะราเพลินใจ”

วัน เวลา วันที่ 11 – 12 มกราคม 2546

สถานที่ ณ เวทีกลางแจ้งสนามกีฬา สถาบันราชภัฏสงขลา

แนวคิด

การแสดงแลได้ ครั้งที่ 6 โหมศิลป์ซัดทำ สิงชะราเพลินใจ เน้นการแสดงที่นำเสนอความหลากหลาย โดยแบ่งออกเป็น 4 องค์กร คือ

องค์กรที่ 1 ชี้นอนซัดทำ

การร่าตอนที่ 1 เป็นการร่าโนราแบบพื้นบ้านภาคใต้ ประกอบคำบรรยายความเป็นมาของโนราในสถาบันราชภัฏสงขลา

การร่าตอนที่ 2 เป็นการนำมโนห์ร่าภาคกลาง โดยนำเสนอเรื่องพระสุธน – มโนห์ร่า ตอนนุชาลัย ตอนพรานบุญจับนางกนิรี

การรำตอนที่ 3 มโนห์ราสู่ความเป็นสากล เน้นการเดินบัลเล่ต์ของนางกินรีและพระสุชน ซึ่งได้อาจารย์หวัง ซึ่งเป็นอาจารย์พิเศษชาวจีนประจำโปรแกรมวิชา และอาจารย์ศรัญญาเด่นเป็นตัวเอกในฉากนี้

ตอนท้ายจบด้วยนักแสดงทั้ง 3 กลุ่ม ออกมาร่ายรำแสดงให้เห็นถึงการผสมผสานที่กลมกลืน

องค์ที่ 2 ชาวบกชาวเล

กล่าวถึงท้องทะเล ปะการัง สาหร่ายทะเล ปลา และโขดหิน ซึ่งมีนางเงือกนั่งบนโขดหิน การแสดงเริ่มจากฝูงปลาออกมาร่ายรำแหวกว่ายกับสาหร่าย นางเงือกออกมาเล่นผมที่โขดหิน ชาวประมงออกหาปลา และจับนางเงือกและกลายเป็นเงือกสมิหลา สัญลักษณ์แห่งหาดสมิหลา จังหวัดสงขลา ต่อมา

องค์ที่ 3 สรรพอารยะ

การแสดงเป็นการเดินแฟชั่นโชว์ตามสมัยต่าง ๆ พร้อมกับการร่ายรำโบราณคดีตอนสั้น ๆ ประกอบ เริ่มด้วย

อาณาจักรสมัยศรีวิชัย	ราวพุทธศตวรรษที่ 13 – 14
อาณาจักรสมัยลพบุรี	ราวพุทธศตวรรษที่ 16 – 18
อาณาจักรเชียงแสน	ราวพุทธศตวรรษที่ 19
สมัยสุโขทัย	ราวพุทธศตวรรษที่ 18
สมัยอยุธยา	ราวพุทธศตวรรษที่ 19
สมัยธนบุรี	ปีพุทธศักราช 2310
สมัยรัตนโกสินทร์	ปีพุทธศักราช 2325

องค์ที่ 4 ศิลปกรรมเรื่องรอง

ช่วงแรก ภาพมิติเดียว กล่าวถึงประวัติความเป็นมาของสถาบัน

ช่วงที่สอง 3 สายประสานศิลปะวิทยา คือ ความก้าวหน้าของศิลปกรรม โดยนำกรอบสี่เหลี่ยมขนาดเดินเข้าออกได้มาวางกลางเวที

กรอบแรก เอกศิลป์แสดงทำปิ่น แล้วทำทำนึ่ง

กรอบที่สอง เอกดนตรี เล่นจะเข้ แล้วแสดงทำนึ่ง

กรอบที่สาม เอกนาฏศิลป์ ออกมาร่ายรำ แล้วหยุดทำนึ่ง และมีแท่นวางตราพระราชลัญจกร อยู่ตรงกลางเวที

จบตอนท้าย ด้วยนักแสดงเชิญท่านอธิการบดีขึ้นเวที และผู้แสดงที่แต่งตัวเป็นเทวดา 2 องค์ อัญเชิญตราพระราชลัญจกรมอบให้อธิการบดี

รายการแสดง

การแสดงที่กล่าวมาทั้ง 4 องค์ เน้นการแสดงประกอบคำบรรยายแสง เสียง และมีภาพมัลติมีเดีย ประกอบเหตุการณ์ต่าง ๆ เพื่อเสริมให้ผู้ชมมีความเข้าใจในเรื่องราวที่นักแสดงต้องการถ่ายทอดออกมา นับเป็นรูปแบบการแสดงใหม่ที่ทำให้ผู้ดูผู้ชมสนใจ และมีความเข้าใจเรื่องราวได้ชัดเจนยิ่งขึ้น นอกจากการมองภาพเคลื่อนไหวบนเวทีอีกด้วย

ประธานพิธีเปิด

ดร.อรัญ ธรรมโน นายกสภาประจำสถาบันราชภัฏสงขลา

นักแสดง

สำหรับการแสดงครั้งนี้ นอกจากนักศึกษาวิชาเอกนาฏศิลป์ที่เป็นหลักสำคัญแล้ว ยังมีนักแสดงสมทบจากวิชาเอกดนตรีและวิชาเอกศิลปะ รวมทั้งนักศึกษารับเชิญจากคณะต่าง ๆ ที่ร่วมเดินแฟชั่นโชว์ ส่วนนักแสดงกิตติมศักดิ์ 2 ท่าน คือ อาจารย์หวัง ซึ่งเป็นอาจารย์พิเศษชาวจีนประจำโปรแกรมวิชานาฏศิลป์ซึ่งสอนวิชาบัลเล่ต์ และร่วมด้วยอาจารย์ศรัณญา อาจารย์สัญญาจ้างร่วมแสดงฉากที่สำคัญ คือ เต็มบัลเล่ต์ บทพรานบุญจับนางมโนห์รา และที่สำคัญนักศึกษาได้เรียนเชิญอธิการบดี ผศ.ดร.ไพโรจน์ ดั่งวิเศษ อธิการบดีสถาบันราชภัฏสงขลา ร่วมแสดงบนเวทีในบทรับตราพระราชลัญจกร เพื่อประดับไว้ในสถาบันราชภัฏสงขลา

ฉาก

การจัดฉากเพื่อให้เกิดตามงบจริงได้จัดตามความเหมาะสม เช่น

ฉากที่ 1 พรานบุญจับนางมโนห์รา มีการใช้ต้นไม้ตกแต่งบ้างเล็กน้อย

ฉากที่ 2 ฉากท้องทะเล ปะการัง สาหร่ายทะเล ปลา โขดหินให้นางเงือกนั่งสำหรับปะการัง สาหร่ายทะเล ปลา ให้นักศึกษาแสดง

ฉากที่ 3 ฉากแฟชั่นโชว์ เน้นภาพมัลติมีเดียอาณาจักรสมัยต่าง ๆ ประกอบการเดินและการรำ

ฉากที่ 4 ศิลปกรรมเรื่องรอง ฉากมีกระงก 3 บาน แทนวงตราพระราชลัญจกร

แสง - เสียง

การแสดงแลได้ ครั้งที่ 6 โหมศิลป์ซัดท่า สิงขระราเพลิน เน้นการแสดงแสง - เสียง โดยใช้คำบรรยายประกอบการแสดง และใช้ชาวด์ คนตรีประเภทต่าง ๆ ประกอบการแสดง ซึ่งได้จัดทำไว้

สมบูรณ์แบบแล้ว ส่วนแสงใช้ไฟฟอลโลว์ (Follow) ตามตัวนักศึกษาแสดงที่เป็นจุดเน้น เพื่อ
 ความสมบูรณ์ของงาน

ภาพที่ 3.29 : ภาพเดินแฟชั่นคณะ

ที่มา : โครงการจัดตั้งคณะศิลปกรรมศาสตร์ ถ่ายวันที่ 11 มกราคม 2546

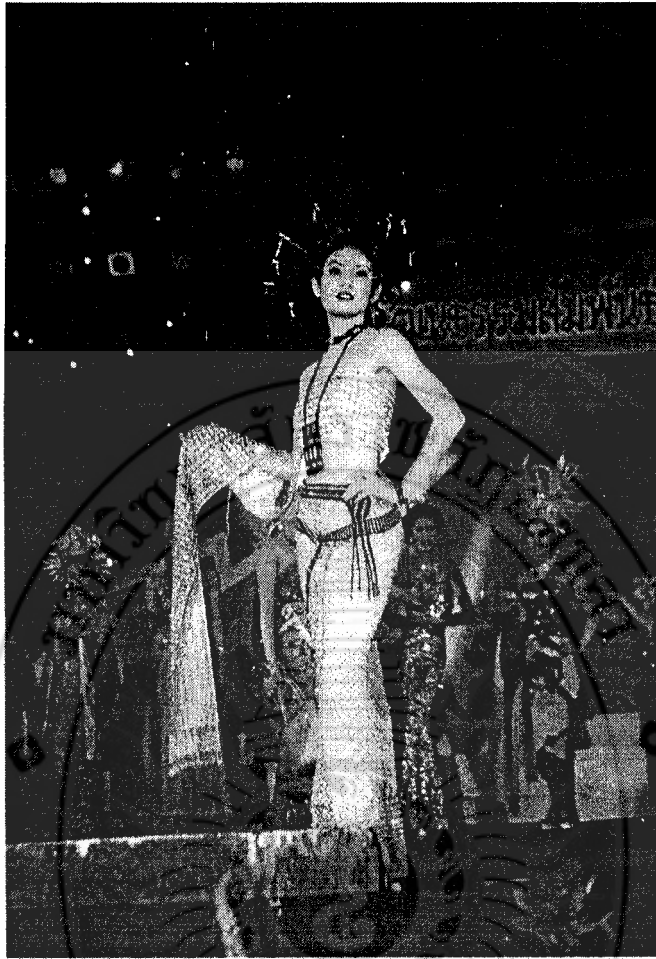
ภาพที่ 3.30 : การแสดงชุดที่ 1 ชี้นอนชัดท่าผสมผสานระหว่างไทยกับสากล

ที่มา : โครงการจัดตั้งคณะศิลปกรรมศาสตร์ ถ่ายวันที่ 11 มกราคม 2546

ภาพที่ 3.31 : การเดินแฟชั่นโชว์สมัยต่างๆ

ที่มา : โครงการจัดตั้งคณะศิลปกรรมศาสตร์ ถ่ายวันที่ 11 มกราคม 2546

ภาพที่ 3.32 : การเดินแฟชั่นโชว์สมัยต่าง ๆ

ที่มา : โครงการจัดตั้งคณะศิลปกรรมศาสตร์ ถ่ายวันที่ 11 มกราคม 2546

งานแลได้โหมศิลปะกรรม ครั้งที่ 7

งานแลได้โหมศิลปะกรรม ครั้งที่ 7 การแสดงครั้งนี้ได้นำฐานคิดมาจากการแสดงครั้งที่ 6 ซึ่งนักศึกษาเป็นผู้ดำเนินการเอง ครั้งนี้นักศึกษาวิชาเอกศิลปะเป็นแกนหลักในการนำเสนอการแสดง จึงได้ดำเนินการเช่นเดียวกับครั้งที่ผ่านมา จนกระทั่งนำเสนอขอความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหาร คณะวิชา หลังจากนั้นจึงได้ดำเนินการจัดการแสดง ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ชื่อการแสดง การแสดงประกอบ แสง – เสียง “แลได้โหมศิลปะกรรม ครั้งที่ 7 ศิลปะกรรมสร้างโลก”

วัน เวลา วันที่ 18 สิงหาคม 2548

สถานที่ ณ หอประชุม 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

แนวคิด

การแสดงชุด ศิลปะกรรมสร้างโลก มี 4 ฉาก

ฉากที่ 1 ทศนียภาพใต้ท้องทะเล นักประดาน้ำแสดงระบำเริงรำชมธรรมชาติ
ได้นำ

ฉากที่ 2 ไกด์นำนักท่องเที่ยวชม ณ ชายหาด มีระบำชาวเล และระบำธูลาธูลาทันใดนั้นท้องฟ้ามืดมิด เสียงฟ้าร้อง ฟ้าผ่า คนถูกพัดไปคนละทิศละทาง ข้าวของปลิวว่อน เสียงร้องตกใจของผู้คน หลังจากนั้น เวทีค่อย ๆ สว่าง ๆ ขึ้น สลัว ๆ มีศพนอนเรียงราย ผู้คนค้นพบศพ มีเสียงร่ำไห้ คำครวญ เศร้าโศก เวทีมืดลง เปรตเดินออกมาอย่างเชื่องช้า ล่องลอยแล้วค่อย ๆ หายไป

ฉากที่ 3 ศิลปะสร้างโลก คนลากหิน ช่วยกันสร้างปราสาท มีชาวบ้านมาร่วมกัน ขบวนแห่ขัตติย์ชัยวัฒน์ที่ 7 ที่ระบำศรีชัยสิงห์

ฉากที่ 4 การแสดงโมเดิร์นแดนซ์ 3 ชุด

ชุดที่ 1 ลูกบอล 3 สี

ชุดที่ 2 แม่สีขั้นที่ 2 เล่นกับผ้า

ชุดที่ 3 หลากสีสัน เล่นกับลูกโป่ง พลุ สเปร์ยสี

และจบท้ายด้วยตัวแทนนักแสดงจากเอกนาฏศิลป์ เอกดนตรี และเอกศิลป์ ออกมากล่าวคำว่า “คุณเชื่อในสิ่งที่พวกเขาพูดกันไหม ถ้าเป็นคนละพวกกับคุณ คุณจะช่วยกันสร้างโลกเช่นไร”

รายการแสดง

ฉากที่ 1 ทศนิยภาพใต้ท้องทะเล นักประดาน้ำชมธรรมชาติใต้ท้องทะเล

เนื้อหา

พื้นดินเริ่มจากผงฐิติ มหานธีเริ่มจากละอองน้ำ วันเวลาผันเปลี่ยนเป็นเวลา กว่าหลายร้อยศตวรรษที่เหล่ามวลมนุษย์ได้ถือกำเนิดมา ท่ามกลางความอุดมสมบูรณ์ของธรรมชาติที่น่าอัศจรรย์ยิ่งเปรียบได้ดั่งสวรรค์

เราขอนำท่านเข้าสู่บรรยายภาค ประกอบ แสง สี เสียง “แลได้โหมศิลปกรรม” ครั้งที่ 7 “ศิลปกรรมสร้างโลก”

ลีลาวตรีสุทธีของหาดทราย ดัดกับสีฟ้าครามของน้ำทะเล เปล่งประกายระยิบระยับ เป็นทศนิยภาพที่ชวนหลงใหล มองลึกไปได้ท้องทะเลอันกว้างใหญ่ เหล่าฝูงปลาใหญ่น้อยแหวกว่ายกันไปมาอย่างร่าเริงสนุกสนาน เวียนว่ายสอดแทรกหมู่ปะการังที่โบกสะบัดอ่อนช้อยสวยงาม

ฉากที่ 2 โถก้นำนักท่องเที่ยวชมชายหาด และจับด้วยตอนท้าย เสียงหวีดร้องทุกระทม ร้องให้คร่ำคราญ เพื่อ เสียดสี

เนื้อหา

พฤษภกาสร	อิกกฤษธรอันปลดปลง
โททนต์เส่นคง	สำคัญหมายในกายมี
นรชาติวางวาย	มลายสิ้นทั้งอินทรีย์
สถิตทั่วแต่ชั่วดี	ประดับไว้ในโลกา

ฉากที่ 3 ศิลปะสร้างโลก คนลากหินช่วยกันสร้างปราสาท ขบวนแห่งกษัตริย์พระเจ้าชัชรมันที่ 7 และการแสดงระบำศรีชยสิงห์ถวาย

เนื้อหา

อาณาจักรวัฒนธรรมลพบุรี ได้รับอิทธิพลของขอมสมัยพระเจ้าชัชรมันที่ 7 เป็นการสร้างโลกงดงาม ได้รับความเชื่อจากศาสนาพุทธมหายาน ให้เห็นถึงจิตวิญญาณของการสร้างภาพที่เกิดจากมือ ไม่ใช่เทคโนโลยี สวยงามวิจิตรตระการตา ต้องอาศัยแรงขับเคลื่อนจากความมุ่งมั่นอันแรงกล้า ต้องอาศัยความสามัคคีในการเคลื่อนแต่ละก้อนขึ้นมา แล้วสลักกลดลตามรูปความคิด บันทึกรื่องราวต่าง ๆ ออกมาเป็นงานประติมากรรมผิวนูนที่สวยงาม สิ่งเหล่านี้บ่งบอกถึงความมีจิตวิญญาณแห่งการสร้างสรรค์งานศิลป์ของบรรพบุรุษเราแต่โบราณที่เทคโนโลยีมีอาจ

สร้างได้จากสองมือและหนึ่งใจ ผสานกันยิ่งใหญ่ ร่วมความสามัคคี แรงขับเคลื่อนเลื่อนอัคนี
เราสร้างสรรค์อารยธรรมอันยิ่งใหญ่

สุขเกษุข ๆ

	ศิลปกรรม	นำใจ	ให้สร้างโลก
ช่วยบรรเทา	ทุกข์ในโลก	ให้เหือดหาย	
	จำเรียดา	พาใจ	ให้สบาย
อีกร่างกาย	ก็จะพลอย	สุขสรอายุ	

ฉากที่ 4 การแสดง โมเดิร์นแดนซ์ 3 ชุด

ชุดที่ 1 ลูกบอลสามสี

ชุดที่ 2 แม่สีชั้นที่ 2 เล่นกับผ้า

ชุดที่ 3 หลากสีสัน เล่นกับลูกโป่ง พรุ สปรีย์สี

และจบท้ายด้วยนักศึกษาทั้ง 3 เอก คือ เอกนาฏศิลป์ เอกดนตรี และเอกศิลปะ มาขึ้นกลาง
เวทีแล้วพูดว่า “คุณเชื่อในสิ่งที่พวกเขาพูดบ้างไหม ถ้าเป็นคนละพวก คุณจะช่วยกันสร้างโลกเช่นไร”

ประธานพิธีเปิด

ดร.อรุณ ธรรมโน นายกสภาประจำสถาบันราชภัฏสงขลา

นักแสดง

สำหรับนักแสดงในครั้งนี้ ส่วนใหญ่ใช้นักศึกษาวิชาเอกศิลปะ นอกจากนักแสดงที่รำหรือ
เต้นประกอบการแสดงใช้นักศึกษาวิชาเอกนาฏศิลป์ ส่วนนักศึกษาวิชาเอกดนตรีร่วมบรรเลง
ประกอบการแสดงระบำศรีชัยสิงห์และชาวดัง บางตอน

ฉาก

ฉากการแสดงครั้งนี้มีความสวยงามยิ่งใหญ่อลังการมาก สมกับเป็นนักศึกษาเอกวิชาศิลปะ
โดยเฉพาะฉากที่ 2 อาณาจักรลพบุรี ซึ่งมีความสวยงามสมจริง และมีขนาดใหญ่เต็มเวทีหอประชุม
โดยใช้เทคนิคการหมุน เมื่อถึงเวลาใช้ฉาก และเมื่อเสร็จแล้วหมุนกลับไปด้านหลัง จึงทำให้ไม่
เสียเวลาในการจัดฉาก ส่วนฉากอื่น ๆ จัดได้เหมาะสมกับเนื้อหาแต่ละฉาก เช่น ฉากท้องทะเลที่มีสี
สวยสด ฉากชายหาด และฉากความตาย เป็นต้น ส่วนฉากที่ 4 การแสดงชุด โมเดิร์นแดนซ์ ฉากแสดง
ถึงความสมัยใหม่ มียานอวกาศเป็นฉากหลัง ซึ่งมีความสวยงามเหมาะสมกับการแสดง

แสง – เสียง

ดนตรีที่ใช้ประกอบการแสดงส่วนใหญ่ทำชาวด และมีการบรรยายประกอบ ยกเว้น การแสดงระบำศรีชัยสิงห์ ใช้ดนตรีวงปี่พาทย์ ซึ่งบรรเลงโดยนักศึกษาวิชาเอกดนตรี โดยมีอาจารย์ บรรเทิง สิทธิแพทย์ ควบคุมวง

ภาพที่ 3.33 : การแสดงประกอบแสง เสียง แกลดีโหมศิลป์กรรม ครั้งที่ 7 ศิลปกรรมสร้างโลก
ที่มา : คณะศิลปกรรมศาสตร์ ถ่ายวันที่ 18 สิงหาคม 2548

ภาพที่ 3.34 : ขบวนแห่พระเจ้าชัวมันที่ 7 สมัยอาณาจักรลพบุรี
ที่มา : คณะศิลปกรรมศาสตร์ ถ่ายวันที่ 18 สิงหาคม 2548

งานแล้ได้โหมศิลปะกรรม ครั้งที่ 8

การแสดงแล้ได้โหมศิลปะกรรม ครั้งที่ 8 การแสดงครั้งนี้ได้นำฐานคิดมาจากการแสดงครั้งที่ผ่านมา โดยต้องการให้เป็นผลงานของนักศึกษาให้มากที่สุด โดยเน้นให้นักศึกษาทำงานร่วมกันเชิงบูรณาการศาสตร์ทั้ง 3 ด้าน ซึ่งประกอบด้วยศาสตร์ด้าน ดนตรี นาฏศิลป์และการแสดง รวมทั้งศาสตร์ทางด้านศิลปะกรรม และเนื่องในวโรกาสการเฉลิมฉลองสิริราชสมบัติครบ 60 ปี การแสดงครั้งนี้จึงเป็นการแสดงดนตรีเพื่อเทิดไถ่องค์ราชันย์ ครอบราชย์หกสิบปี ซึ่งเป็นการแสดงถึงพระอัจฉริยภาพทางด้านดนตรีของพระองค์ท่านอีกด้วย โดยคณาจารย์และนักศึกษาได้ร่วมบรรเลงประกอบการแสดงของนักศึกษาโปแกรมวิชานาฏศิลป์ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ชื่อการแสดง แล้ได้โหมศิลปะกรรม ครั้งที่ 8 “เทิดไถ่องค์ราชันย์ครอบราชย์หกสิบปี”

วัน เวลา วันที่ 18 – 19 สิงหาคม 2549

สถานที่ ณ หอประชุม 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

แนวคิด

การแสดงเริ่มด้วยการแสดงชุด ระบุว่าเทิดพระเกียรติ ประกอบวงดนตรีปี่พาทย์ และการแสดงชุดโนรา ว่าบทโนรา ประกอบวงดนตรีพื้นบ้าน

การบรรเลงดนตรีประเภทต่าง ๆ คือ

- ดนตรีไทยบรรเลงเพลง 12 ภาษา
- ดนตรีไทยประยุกต์
- ดนตรีไทยผสมวงดนตรีสากล
- ดนตรีวง Big Band บรรเลงเพลงพระราชนิพนธ์ เพลงชะตาชีวิต เพลงไกล่รุ่ง เพลง

ของขวัญจากก้อนดิน

รายการแสดง

มีการกล่าวนำเข้าสู่การแสดง

ในประวัติศาสตร์ชาติไทย นับแต่อดีตจนถึงปัจจุบันยังไม่ปรากฏพระมหากษัตริย์พระองค์ใดทรงสถิตเสด็จในโอบอ้อมราชสมบัติยาวนานเท่าพระมหากษัตริย์รัชกาลที่ 9 พระองค์ปัจจุบัน พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชทรงเสด็จขึ้นครองราชย์เมื่อวันที่ 9 มิถุนายน พ.ศ. 2489 จนถึงปัจจุบัน เป็นระยะเวลายาวนานจนถึง 60 ปี เหล่าพสกนิกรทุกหมู่เหล่าได้อยู่เย็นเป็นสุขภายใต้ร่มพระบารมีของพระองค์

เนื่องในมหาวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ทรงครองสิริราชสมบัติครบ 60 ปี ชาวคณะศิลปกรรมศาสตร์ โปรแกรมวิชาดนตรีในฐานะเป็นเจ้าภาพจัดงานในปีนี้นำร่วมกับ โปรแกรมวิชานาฏศิลป์และการละคร และ โปรแกรมวิชาศิลปกรรม รู้สึกสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณอันล้นพ้นหาที่สุดมิได้ จึงได้พร้อมใจในการจัดงานครั้งนี้เพื่อเป็นการเทิดพระเกียรติพระมหากษัตริย์ผู้ยิ่งใหญ่ ผู้ทรงครองหัวใจชาวไทยทั้งแผ่นดิน

นบเกศนอบเศียรเกล้า	จักรินทร์
กษัตริย์เกษตรนฤปดินทร์	ปิ่นเกล้า
นบวงองค์จักรี	นฤนาถ
พระภูมิพลแห่งกล้า	เลิศแคว้นแดนสยาม
ร้อยสายธารหลังรวมระรินไหล	มิเทียมเท้าน้ำพระทัยแผ่ไพศาล
ร้อยนักปราชญ์ด้านผู้รู้ครูอาจารย์	มิพระปฏิภาณพระภูธร
ร้อยสังขีภิวินทั่วถิ่นกล้า	มิเท้าพระปรีชาพระทรงสอน
ร้อยเว้าวับริบระยับแสงทินกร	มิเทียมพระนิภากรบารมี
ร้อยหัวใจไทยร่วมร่วมรัก	ร้อยจงรักบาทบงก์พรทรงศรี
ร้อยเทวาท้าวชั้นฟ้าทั่วธานี	ถวายพระภูมิทรงพระเจริญ
	ด้วยเกล้าด้วยกระหม่อมขอเดชะ

ข้าพระพุทธเจ้า นักศึกษา ครูอาจารย์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

การรำถวายพระพรชุด “ระบำเกิดไ้ท้องคร้าชั้นย์ครองราชย์หกสิบปี

ระบำชุดนี้จัดทำขึ้นเพื่องานแลได้โหมศิลปกรรม ครั้งที่ 8 นี้โดยเฉพาะ อาจารย์บรรเทิง สิทธิแพทย์ เป็นผู้ประพันธ์บทร้อง และบรรจเพลง คณาจารย์โปรแกรมวิชานาฏศิลป์ เป็นผู้บรรจท่ารำ ใช้เพลงสรภัญญะ ซึ่งเป็นทำนองขับร้องและทำนองสำหรับสวด สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอเจ้าฟ้ากรมพระยานริศรานุวัดติวงศ์ ทรงพระนิพนธ์และปรับปรุงละครศึกคำบรรพ์ เรื่อง คาวิ จึงทรงปรับทำนองสรภัญญะให้เป็นอัตราจังหวะ ส่วนทางเปลี่ยน อาจารย์บรรเทิง สิทธิแพทย์ ปรับปรุงเพิ่มเติม

คือ เพลงชมตลาด ซึ่งเป็นเพลงประเภทฉิ่งตัด หรืออัตราจังหวะ 7/4 ใช้ขับร้องประกอบการแสดงละครในและละครนอกมาแต่โบราณ ต่อมาได้นำมาประกอบการรำแม่บท ทั้งบทใหญ่และบทเล็ก อันเป็นแบบฉบับทำรำนานาฏศิลป์ไทย เดิมไม่มีดนตรีรับ หลวงประดิษฐไพเราะ (ศร ศิลปบรรเลง) แต่งทำนองเพลงเพื่อใช้บรรเลงประกอบในดับพรหมาสตร์ เมื่อราว พ.ศ. 2463 อาจารย์บรรเทิง สิทธิแพทย์ ปรับปรุงเพิ่มเติมบทร้อง มีดังนี้

เพลงสรภัญญะ

จากหนึ่งหยดธารา	เป็นมหานทีธาร
ศิลปกรรมร่วมประสาน	มโหฬารตระการตา
อนุรักษ์ความเป็นไทย	รักษาไว้และพัฒน์
ภูมิธรรมนำปัญญา	เก่งวิชาน้ำใจดี
ศิลปะจิตรกร	การละครการดนตรี
แลได้ในครั้งนี้	นำสิ่งดีมาให้ชม
กำเนิดศาสตร์และศิลป์	ได้ขลิบยื่นสื่อประสม
ชวนเชิญช่วยชื่นชม	อภิรมย์รื่นเรใจ

เพลงชมตลาด

ศิลปกรรม เทิดองค์ ภูมิพล	ศุภมงคล หกสิบปี ศรีสมัย
ครองราชย์ ครองแผ่นดิน ครองจิตใจ	หลุดภัย ทรงห่วง ปวงประชา
พองข้า เทิดทูน ธ เหนือเกล้า	เทพเจ้า ทั่วไป ในโลกา
สิ่งศักดิ์สิทธิ์ ทั้งหลาย เชิญท่านมา	อารักขา พระองค์ ทรงพระเจริญ

การแสดงรำโนรา

บทร้องโนราตีบทในครั้งนี้เป็นบทร้องกลอนแปดมีความสำคัญกับการแสดงและการสร้างสรรค์ทำรำโนราเป็นอย่างยิ่ง โดยบทประพันธ์เป็นการประพันธ์บทร้องโดยผู้เชี่ยวชาญคือ อาจารย์สุนทร นาคประดิษฐ์ ซึ่งบทร้องโนราตีบทงานครองราชย์ 60 ปี มีเนื้อความดังนี้

งานครองราชย์ 60 ปี

เราเกิดมาโชคดีมีในหลวง	คอยเป็นห่วงดูแลแก้ปัญหา
เหมือนบิดรรักบุตรสุดเมตตา	หวังประชาผาสุกปราศทุกข์ภัย
มีพระราชกิจทรงคิดไม่ว่าง	ทรงสรรค์สร้างทุกสิ่งล้วนยิ่งใหญ่
หกสิบปีครองราชย์ชาติก้าวไกล	จะเปรียบใครในโลกหาไม่มี

องค์พระภูมิพลอดุลยเดช	ทุกประเทศขึ้นชมสมศักดิ์ศรี
ยิ่งพระมหากษัตริย์ในปฐพี	เลิศปัญญามารีปรีชาชาญ
ประเทศเราพัฒนาเพราะกษัตริย์	ทุกจังหวัดก้าวหน้ามหาศาล
ขอพระองค์จงสุขและสำราญ	เบิกบานอยู่กลางใจไทยทุกคน

เพลงสืบลองภาษา

คือ การนำเพลงสำเนียงภาษาต่าง ๆ มาขับร้องและบรรเลงติดต่อกันให้เกิดความสนุกสนาน รุกเร้าอารมณ์ โดยไม่เน้นว่าเรื่องราวต่อเนื่องกันหรือไม่ เพลงที่นำมาขับร้องและบรรเลง เช่น เพลงเร็ว เพลงฉิ่ง เพลงเร็ว กราวนอก จีนฉิมเล็ก จีนไฉ่ยอ จีนฮ่อแห่ เขมรเหลือง ปีกลอง เขมรเร็ว ตะลุงบ้อง ตัน ซาตรี ลาวชมดง แยกขิงนก เพลงกลองยาว พม่ารำขวาน พญาลำพอง ฉวนทอแด่ ฝรั่งเศสเฮม แยกประเทศ ลูกหมด เป็นต้น ในการแสดงครั้งนี้ใช้ฉบับย่อเพื่อความเหมาะสม

เพลงพระราชนิพนธ์

- เพลงชะตาชีวิต
- เพลงใกล้รุ่ง
- เพลงของขวัญจากก้อนดิน

ประธานพิธีเปิด

นายบัญญัติ จันทน์เสนาะ ประธานชมการแสดง รวมทั้งนักศึกษาและคณาจารย์จากมหาวิทยาลัย
ชั้นนำของบาหลี ประเทศอินโดนีเซีย

นักแสดง

สำหรับนักแสดงส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาโปรแกรมวิชาดนตรี และมีนักศึกษาวิชาเอกนาฏศิลป์ ร่วมแสดงชุดรำถวายพระพรและโนรา นักร้องรับเชิญ นางสาวอรณิชา อรรถจนกุล บุตรีอาจารย์เฉลิมศรี อรรถจนกุล รวมทั้งอาจารย์ประจำโปรแกรมวิชาดนตรี ร่วมร้องเพลงด้วย คือ อาจารย์วีระศักดิ์ อักษรถึง

ฉาก

การจัดเวที มีใช้ 2 ระดับ บริเวณเวทีสำหรับนักดนตรีบริเวณเวทีล่างสำหรับการแสดง

ภาพที่ 3.35 : การแสดงแลได้ใหม่ศิลปกรรมครั้งที่ 8 เทิดไถ่องค์ราชันย์ครองราชย์หกสิบปี
 ที่มา : คณะศิลปกรรมศาสตร์ ถ่ายเมื่อวันที่ 18 สิงหาคม 2549

ภาพที่ 3.36 : การแสดงระบำเทิดพระเกียรติ
 ที่มา : คณะศิลปกรรมศาสตร์ ถ่ายเมื่อวันที่ 18 สิงหาคม 2549

ภาพที่ 3.37 : การแสดงชุดโนราถวายพระพร
ที่มา : คณะศิลปกรรมศาสตร์ ถ่ายเมื่อวันที่ 18 สิงหาคม 2549

